

SLUJBA

CUVÎOSULUI ȘI DE DUMNEZEU PURTĂTORULUI PĂRINTELUI NOSTRU

 IOAN IACOB

CE S-A NEVOIT ÎN PUSTIA HOZEVEI

TROPARUL ÎNAINTEPRĂZNUIRII,

glasul al 4-lea, asemenea cu: *Degradă să ne întâmpine...* (Ταχὺ προκατάλαβε)

Schimbarea la Față să ' o-ntâmpinăm luminat ' și cele de praznic de
mai înainte cântând, ' să zicem, credincioșilor: ' Iată, dumnezeiasca
veselie sosit-a, ' căci Stăpânul Se suie ' în al Tavorului Munte,
frum'sețea Dumnezeirii ' Sale strălucindu-ne-o.

TROPARUL CUVIOSULUI

Glasul al 5-lea, asemenea cu: *Pe Cuvântul cel împreună...* (Τὸν συνάναρχον Λόγον)

Pe Ioan Hozevitul, ' vlăstarul Neamțului, ' a României podoabă,
luminătorul cel nou, ' făcătorul de minuni, ' raza Tavorului,
toți credincioșii să-l cinstim, ' căci prin multe osteneli ' rodit-a nestricăciune,
dintru care și noi astăzi ' să ne hrănim prin mijlocirea lui.

CONDACUL CUVIOSULUI

Glasul al 8-lea, asemenea cu: *Apărătoare Doamnă...* (Τῇ Ὑπερμάχῳ)

Pe luptătorul preasmerit ascuns în peșteră,
pe cel pătruns de raza slavei celei veșnice,
pe cel care L-a văzut înviat pe Domnul,
pe vlăstarul rugăciunii și-al străpungerii
să-l cinstim neîncetat cu glas de laudă
și să îi strigăm: Bucură-te, Ioane, mireasma nestricăciunii!

MEGALINARIA

Bucură-te, sfeșnic nestricăcios ' și al învierii ' vestitor preaadevărat;
Bucură-te, minte ' de lumină pătrunsă, ' ce duci către Stăpânul
rugile tuturor.

Luna August, ziua a cincea

Slujba

Cuviosului și de-Dumnezeu-purtătorului Părintelui nostru

Ioan Hozevitul de la Neamț

Alcătuită după canoanele imnografiei bisericești
după cea mai veche a Părintelui Ioanichie de la Sihăstria
și după cea grecească a domnului Haralambie Busia
Marele Imnograf al Bisericii Alexandriei

Slujba a fost întocmită
după structura prosomică
a slujbei grecești, astfel încât
la Mănăstirea Hozeva și în Țara Sfântă
să poată fi cântată și antifonic,
românește și grecește

Melurghisirea: Ilie Rareș Câmpean
Tehnoredactarea: Mihai Telescu
Grafica: Sfânta Mănăstire Diaconești

LA VECERNIA MICĂ

Punem stihuri pe 4 și cântăm următoarele stihiri:

Glasul 1, asemenea cu: *Prealăudații mucenici...* (Πανεύφημοι Μάρτυρες)

Vlăstarul Moldovei preaales, ' slava Lavrei Neamțului,
ocrotitorul românilor, ' crinul Horatului, ' o, Ioane Sfinte,
necruțarea trupului, ' trezvia, curăția, smerenia, ' credința, dragostea
ca un înger arătat-te-au, ' și minune nouă a întregii lumi.

Ca pasărea cerului trăind, ' Cuvioase-n peșteră, ' prin osteneală și liniște
trupul robitu-l-ai, ' în trezvia minții, ' în asprimea locului,
postind și priveghind și silindu-te ' întreagă viața ta,
ai trecut, Preaînțeleptule, ' plin de slavă în pacea cea veșnică.

Străin te-ai făcut pentru Hristos, ' numai slava cea de Sus
dorind, Ioane slăvitule, ' și viața veșnică; ' către Țara Sfântă
ai pornit cu dor nestins ' și-n Schitul Sfintei Ana urcându-te, ' lăsat-ai grijile
și pe culmile Tavorului ' celui tainic desăvârșitu-te-ai.

Tinutu-ți-a Domnul nestricat ' peste vremuri trupul tău,
de-Dumnezeu-purtătorule, ' dându-ni-l pavază, ' de aceea, Sfinte,
îți cinstim cu laude ' întreaga viețuire și luptele ' pe care le-ai purtat
și îți cerem rugăciunile, ' o, Ioane, podoaba Bisericii!

Slavă..., glasul al 8-lea

Pe noul cuvios, pe Hozevitul, care deopotrivă cu îngerii a viețuit,
pe Ioan cel cu nume fericit ' să îl cinstim grăind așa:

Tu, cel care nu ai avut aici cetate stătătoare,
ci pe cea care va să fie prin nevoie ai căutat-o,
și care ai socotit peșterile Horatului palate ale cerului,
nu înceta a te ruga, preînțelepte,
pentru cei care cinstesc cuvioasele tale izbânzi
și care se închină cu credință trupului tău celui nestricăcios.

Și acum..., a Înainteprăznirii, glasul al 5-lea

Veniți să ne suim în muntele Domnului și în casa Dumnezeului nostru;
și să vedem slava Schimbării Lui la față, slavă ca a Unuia născut din Tatăl.

Întru lumină să luăm lumină; și înălțați făcându-ne cu Duhul,
să lăudăm Treimea cea întocmai în Ființă în veci.

STIHOAVNA

Glasul al 2-lea, asemenea cu: *Casa Efratului...* (Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ)

Bucură-te, Ioan ' de trei ori fericite, ' că-n peștera Hozevei,
din lipsuri, mărgăritare ' făcutu-ți-ai, slăvitule!

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Bucură-te, mărint ' pe Domnul, Care slava ' nestricăciunii pururi
ți-a dat-o, Cuvioase, ' cinstind nepătimirea ta.

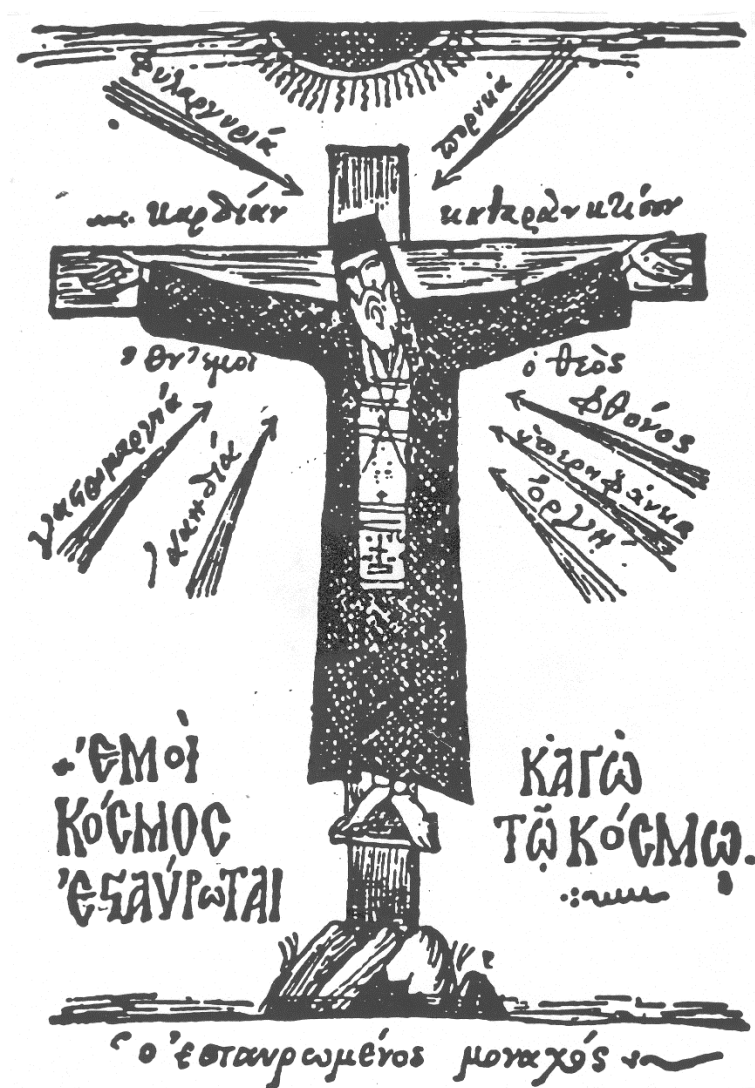
Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Numai întru dureri ' ți-a fost întreaga viață, ' pe care cu credință
răbdându-le, Ioane, ' la cer, curat, mutat-te-ai.

Slavă..., Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 2-lea

Cela ce în muntele Taborului Te-ai schimbat la față întru slavă, Hristoase Dumnezeule, și ai arătat ucenicilor Tăi slava Dumnezeirii Tale, luminează-ne și pe noi cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează în cărarea poruncilor Tale, ca un Bun și de oameni Iubitor.

Acum slobozește..., Trisaghionul, Troparul (vezi la Vecernia Mare) si otpustul.

LA VECERNIA MARE

*La Doamne strigat-am... se pun stihirile pe 8,
Stihirile Înainteprăznirii, glasul al 4-lea, asemenea cu:
Dat-ai semn... (Ἐδωκας σηνείωσιν)*

Cu Iisus să ne suim, ' Cel ce se suie în muntele ' cel preasfânt al Tavorului,
ca glasul Părintelui ' să-l auzim acolo, ' glasul Celui veșnic
Care, prin norul luminos, ' în Duhul Sfânt L-a adeverit ca Fiu
de-o fire mărturisindu-Se, ' și, mintea El luminându-ne-o,
în lumină, lumina Lui ' s-o vedem, preschimbându-ne.

Către Dumnezeu veniți ' să dănuim curățindu-ne, ' mai-nainte gătindu-ne
spre'nalta petrecere ' prin suire sfântă ' și dumnezeiască,
prin părtășie văzători ' ai măreției Lui arătându-ne, ' s-ajungem la slava Lui,
pe care tainic Apostolii ' au văzut-o, uimindu-se, ' pe înălțimea Tavorului.

Fraților, schimbându-ne ' cu o schimbare mai bună-acum,
pentru praznicul cel cinstit ' de mâine gătindu-ne ' cu Hristos deodată,
să suim Tavorul ' și neschimbată slava Lui
să o vedem luminos strălucindu-ne, ' mai mult și decât soarele,
și întreită lumina Lui ' pe noi toți luminându-ne, ' să slăvim pogorârea Lui.

Stihirile Cuviosului, glasul 1, asemenea cu:

Ceea ce ești bucuria... (Τῶν οὐρανίων ταγμάτων)

Pe nestricata mlădiță ' a Lavrei Neamțului, ' care-a fost răsădită
în pustia Hozeva, ' unde a-nflorit și dulce s-a copt ' prin căldura virtuților,
să îl cinstim toți românii, ' că dintre noi ' a ieșit, uimind Biserica.

Pe cel ce grabnic suit-a ' scara virtuților ' în vremurile noastre,
pe Ioan minunatul, ' cu duhovnicești cântări să-l cinstim
că podoabă și pavază ' și întărire și sprijin ' și ajutor
este tuturor credincioșilor.

Spre Cel ce are în grijă ' pasărea cerului, ' către El toată grija
și Ioan a lăsat-o, ' peștera Hozeva fiindu-i cuib ' și altar și biserică,
și din aceasta zburat-a ' la Domnul său, ' în sălașurile veșnice.

Îți săvârșim pomenirea, ' Preaînțeleptule, ' și-ți cerem rugăciunea,
strigându-ți cu veselie: ' Bucură-te, Sfinte Părinte Ioan,
viersuitorul pustiului, ' a României podoabă ' de mare preț
și minune a întregii lumi.

Nestricăciune ieșit-a ' din rana inimii, ' pe care din pruncie
ai purtat-o, Slăvite, ' și cele cerești ți le-a hărăzit ' în desfătarea cea veșnică,
Preacuvioase Ioane, ' fii, dar, acum ' bun părinte al orfanilor.

Slavă..., glasul al 6-lea

Pe nevoitorul din peștera ' Sfintei Ana cea din Hozeva,
pe odrasla Moldovei și mlădița Mănăstirii Neamț,
pe cel de o râvnă cu Ilie prorocul, pe Ioan de Dumnezeu înțelepțitul,

locuitorul pustiului, pe care l-a udat cu curgerile lacrimilor sale,
cu cântări de laudă să-l încununăm grăind așa:
Cel care prin ostenele de noapte și de zi, prin post și necruțarea trupului
viu ai făcut duhul și ai moștenit viața veșnică,
nu înceta a te ruga lui Hristos pentru noi
care cu credință ne închinăm nestricăciosului tău trup.

Și acum..., a Înainteprăznirii, glasul al 6-lea.

Moise vede pe Tavor plinirea Legii pe care i-ai dat-o, Stăpâne, pe Sinai,
iar Ilie privește întruparea prorociilor prorocilor,
pe Tine, Cel ce i te-ai arătat în suflare de vânt subțire,
apostolii însă văd sfârșitul propovăduirii Tale, Bunule,
dumnezeirea Ta și îndumnezeirea noastră.
Doamne, pentru rugăciunile Maicii Tale, miluește-ne pe noi.

Vohodul, *Lumină lină*, Prochimenul zilei și
Paremiile
(vezi 5 decembrie)

LA LITIE

Idiomele, Glasul 1

Pe nou strălucitorul cuvios al Bisericii lui Hristos,
luminătorul cel nou luminat al Mănăstirii Hozeva
și scânteie prea nou strălucitoare a străine minuni,
pe Ioan, odrasla mănăstirii Neamțului,
care s-a învrednicit înainte de moarte
să îl vadă cu ochii săi pe Domnul cel înviat,
să îl cinstim strigându-i cu evlavie:
Cel ce ai lepădat toată grija cea lumească din tinerețe
și te-ai afierosit lui Dumnezeu, nu înceta să te rogi pentru cei care cinstesc
de lumină purtătoare pomenirea ta.

Glasul al 2-lea

Luptându-te împotriva cumplitului războitor
cu armele nevoinței și purtând coiful rugăciunii,
învinsu-l-ai în pustie, fericite Ioane;
ieșind biruitor din lupta cea de fiecare zi
și îmbrăcând veșmântul virtuții,
te-ai dus, așa cum prorocește mai înainte ai zis,
ca, în Ierusalimul cel de Sus, să-L întâlnești pe Hristos,
Cel ce ne dăruiește tuturor, prin rugăciunile tale, ' mare și bogată mila Sa.

Glasul al 3-lea

Ca o pasăre de pustie, ' lăsându-ți patria și toate cele ale lumii,
așezatu-ți-ai cuibul de nevoie într-o peșteră
din țara cea sfințită de urmele cele dumnezeiești,
preadumnezeiescule Ioane,
pentru a grăi noapte și zi cu Cel ce S-a întrupat pentru noi;
psalmodiind, așadar, neconținut și rugându-te,
părtaș te-ai făcut slavei arătate pe Tabor
și ai primit har ca să mijlocești Domnului
pentru cei care cinstesc pomenirea ta.

Glasul al 4-lea

În aspră viețuire și în trezvie străbătut-ai viața
în pustii, prin peșteri și în crăpăturile pământului,
Ioane, fiule al nestricăciunii;
căci iubind isihia și dorind fierbinte întregimea virtuții
întreg lui Dumnezeu te-ai afierosit ' și ai urmat cărările vieții singuratice;
îndumnezeit, așadar, prin părtășie ' și veselindu-te dimpreună cu îngerii,
roagă-te Domnului pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea

Fericindu-te pe tine, Ioane de trei ori fericite,
ca pe o nou aprinsă făclie a nevoitorilor
și luminător preastrălucit al credinței și al virtuții,
închinămu-ne cu evlavie nestricăciosului tău trup ' și cu credință strigăm:
Comoară nouă a Mănăstirii Hozeva, ' laudă netăgăduită a Neamțului,
podoabă a României
și al celor care se apropie de tine doctore fără de arginți, ' arată-ne harul tău
și ne izbăvește de bolile cele dureroase pe noi
care cinstim cu râvnă pururea cinstită pomenirea ta.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 5-lea

Făcător și plinitor al Legii și prorocilor pe Tine, Hristoase,
Te-au mărturisit, văzându-Te în nor, Moise, văzătorul de Dumnezeu,
și Ilie, cel purtat în car de foc și cel nears pe cer mergător,
la Schimbarea Ta la față. Cu aceia împreună învrednicește-ne și pe noi
de luminarea Ta, Stăpâne, ca să Te laudăm în veci.

STIHOAVNA

Glasul al 5-lea, asemenea cu: *Bucură-te, cămara...* (Χαίροις ἀσκητικῶν)

Bucură-te, al României vlăstar ' ce ai iubit înstrăinarea și liniștea,
a Neamțului frumusețe ' și al Hozevei măslin
care mângâiere ne verși tuturor; ' părinte cu nume bun,
a monahilor laudă, ' a viețuirii ' în pustie slăvit odor ' și mărgeanul scump
de pe valea Horatului; ' crainic al Crăinicenilor ' la tronul Stăpânului
și nestricată mireasmă ' peste pustia Iordanului, ' solește, Ioane,
pentru cei ce biruința ' slăvită ți-o cinstesc.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Bucură-te, nevoitor încercat; ' luminător nou luminat al smereniei,
făclia nepătimirii, ' al asprei vieți chip sfințit ' și icoană vie a străpunerii;
pe scara virtuților ' ai urcat până sus la cer, ' Sfinte Ioane,
dobândind contemplația ' celor tainice ' și sfințita cunoaștere;
astfel, învăluindu-te, ' lumina taborică ' te-a arătat, Cuvioase,
deopotrivă cu îngerii, ' de-aceea te roagă ' să ne dea și nouă Domnul
bogată mila Lui.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Bucură-te, că vindecare de boli, ' fără plată, dăruiești credincioșilor,
durerile cele grele ' îndepărtând de la toți ' care cer, Ioane, mijlocirea ta;
scăparea bolnavilor, ' ajutorul orfanilor, ' întotdeauna ' plinitor al nevoilor,
îndrăzneală dând ' în lucrarea virtuților; ' vas strălucit al harului,
comoara Bisericii, ' căci trupul tău, Cuvioase, ' ni s-a vădit templu Duhului,
ci roagă-te, Sfinte, ' pentru cei care-al tău praznic ' îl cinstesc slăvindu-te.

Slavă..., glasul al 8-lea

Dorind tăcerea și isihia, îndepărtatu-te-ai fugind
și te-ai sălășluit în prăpăstioasele peșteri din Hozeva,
Ioane, preastrălucite Cuvioase, ' căci tu, viețuind în ele ca un înger
și arătându-te în vremea noastră de-o râvnă cu nevoitorii de odinioară,
bineplăcut-ai Domnului prin desăvârșirea chipurilor nevoinței tale.

De aceea, astăzi prăznuind pomenirea ta
și nestrăicătorului tău trup cu evlavie închinându-ne,
îți cerem mijlocirile cele neîncetate către Domnul,
Cel ce dăruiește lumii mare milă.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 2-lea.

Cela ce în muntele Taborului Te-ai schimbat la față într-o slavă,
Hristoase Dumnezeule, și ai arătat ucenicilor Tăi slava Dumnezeirii Tale,
luminează-ne și pe noi cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează în
cărarea poruncilor Tale, ca un Bun și de oameni iubitor.

Acum slobozește... și

TROPARUL CUVIOSULUI

Glasul al 5-lea, asemenea cu: *Pe Cuvântul cel împreună...* (Τὸν συνάναρχον Λόγον)

Pe Ioan Hozevitul, 'vlăstarul Neamțului, 'a României podoabă,
luminătorul cel nou, 'făcătorul de minuni, 'raza Tavorului,
toți credincioșii să-l cinstim, 'căci prin multe osteneli 'rodit-a nestricăciune,
dintru care și noi astăzi 'să ne hrănim prin mijlocirea lui.

Și acum... al Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea, asemenea cu:

Degradă să ne întâmpine... (Ταχὺ προκατάλαβε)

Schimbarea la Față să 'o-ntâmpinăm luminat 'și cele de praznic de
mai înainte cântând, 'să zicem, credincioșilor: 'Iată, dumnezeiasca
veselie sosit-a, 'căci Stăpânul Se suie 'în al Tavorului Munte,
frum'sețea Dumnezeirii 'Sale strălucindu-ne-o.

LA UTRENIE

După catisma întâi, sedea, glasul 1, asemenea cu:

Mormântul Tău, Mântuitorule... (Τὸν τάφον σου Σωτήρ)

Pe marele Ioan, ' de-Dumnezeu-insuflatul, ' pe cel ce strălucit
a biruit stricăciunea, ' cinstindu-l cu osârdie, ' să cântăm pomenirea lui,
că, purtat de dor, ' din România plecat-a ' și în peștera
de la Hozeva ajuns-a ' podoabă Bisericii.

Slavă..., aceeași podobie.

Tu, cel ce ai văzut ' cu ai tăi ochi, slăvite, ' pe Domnul înviat,
în a ta Românie ' căutatu-I-ai urmele, ' în pământeara Lui patrie,
și de tainele ' dumnezeiești, o, Ioane, ' învrednicindu-te,
pe cei ce-ți cântă ajută-i ' cu sfântă solirea ta.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, asemenea

Taborul să-l suim ' cu Hristos împreună, ' cu mintea să vedem
a Lui schimbare la față, ' pe care cu Apostolii ' cei aleși s-o slăvim noi toți
și cu laude ' să Îi cântăm neajunsă ' pogorârea Lui, ' prin care lumea întreagă
ia viața cea veșnică.

După catisma a doua, sedea, glasul al 4-lea, asemenea cu:

Degrab să ne întâmpine... (Ταχὺ προκατάλαβε)

Din rănilor inimii ' cele răbdare de mic ' ieșit-au miresmele
nesticăciosului har ' și-n locul durerilor ' grabnică mângâiere
ai luat de la Domnul, ' harul tămăduirii ' dobândind, Fericite,
prin care bolile noastre ' le vindeci, slăvitule.

Slavă..., asemenea

Podoaba părinților ' sălășluită-n Horat ' și cinstea românilor
'naintea lumii întregi, ' a Neamțului laudă, ' căci știindu-ți sfârșitul,
l-ai vestit dinainte ' celui ce-ți ducea pâinea, ' de trei ori fericite,
vădind a ta îndrăzneală ' la tronul Stăpânului.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, asemenea

Veniți, credincioșilor, ' cu bucurie acum ' la praznicul cel ceresc
al lui Hristos Dumnezeu, ' ca toți, luminându-ne, ' slava dumnezeiască
a Schimbării la Față ' s-o vestim prorocește, ' căci prin ea Milostivul
arată neamului nostru ' viața cea veșnică.

După Polieleu, sedea, glasul al 3-lea, asemenea cu:

De frumusețea... (Τὴν ωραιότητα)

De frumusețile ' cerești robit fiind, ' cele vremelnice ' le-ai lepădat cu sârg
și, înfiat de Dumnezeu, ' ca îngerii petrecut-ai. ' Slava Ziditorului
întru tot pătrunzându-te ' cu nestricăciune-n trup ' te-a slăvit, fericitule,
solește, dar, Părinte Ioane, ' pentru toți cei care îți cântă.

Slavă..., Și acum..., a Înainteprăznuirii, asemenea cu:

Arătat-Te-ai astăzi... (Επεφάνης σήμερον)

Strălucind văditu-S-a ' Soarele slavei ' pe înaltul Muntelui,
Dumnezeirea arătând ' celor din bezna păcatului, ' și-a Lui venire
cu toții să o cinstim.

Antifonul 1 al glasului al 4-lea,

Prochimen

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Evangelia de la Cuvioși

(Lc. 6, 17-23)

În vremea aceea a stat Iisus la loc șes...

Psalmul 50

Slavă... Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive...,

Și acum... Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule...

Stihira, glasul al 6-lea

**Pe pustnicul de Dumnezeu înțelepțit și nevoitorul preaîndumnezeit,
pe Ioan, care întru înstrăinare a trăit
și a sfințit peșterile Hozevei prin curgerile lacrimilor,
să-l fericim cu evlavie, strigând:
Cel ce acum din nou ai înfățișat luptele părinților de demult
și ai împodobit cu luptele tale Biserica lui Hristos,
împodobește și viața noastră prin neîncetatele tale rugăciuni
și mântuiește din moarte sufletele celor care săvârșesc pomenirea ta.**

CANOANELE

Cântăm întâi al Înainteprăznirii pe 6, iar apoi al Cuviosului pe 8.

Canonul Cuviosului

al cărui acrostih la greci este

„Pe Ioan, noul hozevit, cu imne îl încununnez. H”

Glasul al 4-lea. Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea... (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου)

**Luându-ți, slăvitule, ' toată puterea din Sfântul Duh,
trecut-ai pe-al vieții drum ' în nevoiețe luptând ' și smerenie, ' Ioane fericite,
făclie făcându-te, ' nouă, a pustiei.**

**Ca cerbul grăbindu-te, ' ai părăsit a ta patrie, ' pe urmele Domnului
în pocăință pășind, ' și, schimbându-te ' la față, o, Ioane, ' lumina Taborului
împodobitu-te-a.**

**Întocmai cu îngerii ' tu în pustiu nevoindu-te, ' de trup lepădatu-te-ai
și mintea ți-ai înălțat ' către Domnul tău, ' Ioane cuvioase,
făcându-te între sfinți ' vas al miresmelor.**

A Născătoarei

Palat al Cuvântului, ' turn aurit al Stăpânului, ' pe care toți îngerii
te înconjoară, uimiți ' de frum'sețea ta, ' Fecioară, izbăvește-i
din toate nevoile ' pe cei ce te laudă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreți... (Τὸν σοὺς ὑμνολόγους)

Prin lacrimi și aspră viețuire, ' plecarea genunchilor și post,
ai omorât a trupului ' înjositoare patimă ' și, viu făcându-ți sufletul,
petreci cu Domnul în slava Lui.

Născutu-te-a țara României ' și vesel pustiul te-a primit ' în văile Iordanului,
iar peștera Horatului ' locuitor cu tainic viers ' pe tine, Sfinte, avutu-te-a.

Pe diavol, Părinte, biruindu-l ' prin rea-pățimire și prin post,
prin lacrimi și smerenie, ' Ioane fericitule, ' bineplăcut-ai Domnului,
Cel ce pe tine slăvit-te-a.

A Născătoarei

Ajută-ne-n luptele vieții ' ca toți să ieșim biruitori, ' noi cei care de-a pururea
strălucitor mărimu-te, ' Împărăteasa cerului ' și întărirea credincioșilor.

Condacul Înainteprăznuirii

glasul al 4-lea, asemenea cu: Arătat-Te-ai astăzi... (Επεφάνης σήμερον)

Astăzi, prin schimbarea Ta, ' Doamne, la față ' firea pământenilor
dumnezeiște strălucind, ' Ție strigându-Ți, se bucură: ' Cu-a Ta schimbare,
Hristoase, mântuiește-ne!

Icosul

Prin dumnezeiasca schimbare la față a chipului nostru cel de demult prin ticoloșie stricat, astăzi Ziditorul a scos din stricăciune pe Adam strămoșul din ascunzătorile iadului și a îndumnezeit mintea noastră; și petrece Dumnezeu împreună și om. Pe amândouă firile purtându-le împreunate și nedespărțite. Drept aceea acum la Tabor în chip de negrait a strălucit și din tot trupul a dăruit razele Dumnezeirii Sale, luminând pe cei ce grăiesc: Cu-a Ta schimbare, Hristoase, mântuiește-ne!

Sedealna, glasul al 3-lea, asemenea cu: Pentru mărturisirea dumnezeieștii... (Θείας πίστεως)

În cântări veniți ' și cuviință ' să-l cinstim acum ' cu strălucire pe Ioan, locuitorul din peșteră, ' căci, dobândind de la Domnul făpturilor nestricăciunea și viața cea veșnică, pentru toți cu îndrăznire se roagă Aceluia să dea celor ce-i cântă pace pururea.

Slavă..., Și acum..., a Înainteprăznuirii, asemenea,

Arătându-Te, ' Preaîndurate, ' pe-al Taborului ' munte în slavă, arătat-ai ucenicilor, Bunule, ' neînserata lumină, pe care-o dai, Mântuitorule, celor ce-o caută, ' ca părtași Dumnezeirii să fim de-a pururea, cu Tine și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce șade întru slavă... (Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ)

Plinitor fiind, Părinte, ' al poruncii Stăpânului, ' celei noi, Ioane, cea care ne-ndeamnă la dragoste, ' bineplăcut-a, Cinstite, Făcătorului viețuirea ta ' cea ne'ntinată și netrândavă.

Dobânditu-ți-ai ca prieteni ' zburătoarele cerului, ' o, Preacuvioase, dându-le ca hrană din pâinea ta, ' către întreaga făptură arătându-te plin de dragoste, ' Sfinte Ioane slăvitule.

În cântări de biruință, ' Cuvioase, îți laudă ' toată Țara Sfântă,
dar și România, virtuțile ' și nevoințele tale, Fericitule, ' căci și Domnul tău
nesticăciune dăruitu-ți-a.

A Născătoarei

Nenuntită Născătoare ' și Mireasă Cuvântului, ' preacurată Pruncă,
bucură-te, Maica Stăpânului, ' izbăvitoarea din toate întristările ' și durerile
a celor care te laudă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate... (Εξέστη τὰ σύμπαντα)

Mulțimea creștinilor ' nesticăciosul trup al tău, ' ca pe o comoară nefurată,
Sfinte Ioane, ' ca mângâiere îl au, ' umplându-se prin solirea ta
de dulceața harului ' și miresmele Raiului.

De bezna materiei ' și legătura acesteia ' de tot slobozitu-te-ai, Ioane,
cu rugăciunea ' și celelalte virtuți, ' podoabă fiind de mare preț
mănăstirii Neamțului ' și pustiei Horatului.

Cinstim pomenirea ta, ' cel ce-ai rămas, Slăvitule,
îndumnezeit, în mănăstirea ' Sfântului Gheorghe ' și împreună cu noi
petreci, întărindu-ne mereu ' cu viersuitoarele ' îndrumări adunate-n cărți.

A Născătoarei

Ajută-i pe robii tăi, ' ceea ce ești puternică ' și dumnezeiască mângâiere,
Nevinovată, ' pe cei ce-n grele nevoi, ' în chinul durerilor și boli
scapă către harul tău ' și solirea ta grabnică.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înțelepții lui Dumnezeu... (Τὴν θεῖαν ταύτην)

Luând putere, puternice, ' de Sus, de la Stăpânul făpturilor,
ceata vrăjmașilor ' ai alungat-o cu luptele ' ce mai presus de minte
le-ai dus în peșteră.

Udând prin curgerea lacrimii ' veșmântul tău și pietrele peșterii,
Preacuviosule, ' rod preacurat al pustiului ' ai răsărit, Ioane, ' prin nevoința ta.

În noapte, Sfinte, ca pasărea ' cu dulce glăsuire, cu gând adânc
spre Dumnezeu strigai, ' pentru aceasta cu harul Său ' ți-a răsplătit, Ioane,
sfințindu-ți cortul tău.

Marie, Maica Stăpânului, ' pe toți învrednicește-ne pururea
ca pe potrivnicul ' să-l biruim cu smerenia ' Celui ce răstignire
răbdat-a pentru noi.

Condacul Cuviosului

Glasul al 8-lea, asemenea cu: Apărătoare Doamnă... (Τῇ Ὑπερμάχῳ)

Pe luptătorul preasmerit ascuns în peșteră,
pe cel pătruns de raza slavei celei veșnice,
pe cel care L-a văzut înviat pe Domnul,
pe vlăstarul rugăciunii și-al străpungerii
să-l cinstim neîncetat cu glas de laudă
și să îi strigăm: Bucură-te, Ioane, mireasma nestrăciunii!

Icosul

Omule în lumină viețuitor și îngere de trup purtător, cinstite Ioane, căruia
Hristos ți-a făcut nestrăciuos cortul pământesc, arată harul pe care de sus l-ai
luat cu îmbelșugare celor ce te încununează cu imne și care-ți strigă lămurit:

Bucură-te, vlăstar al României;
Bucură-te, rod al isihiei.

Bucură-te, mărganul neprețuit al curăției;
Bucură-te, ostașul nebiruit al trezviei.

Bucură-te, că prin nevointă te-ai suit pe scara îndumnezeirii;
Bucură-te, chip al cuviinței și făclie a nepătimirii.

Bucură-te, că, tăgăduindu-te, în peșteră ai locuit;
Bucură-te, că prin osteneli pe vrăjmaș ai biruit.

Bucură-te, izvor mult curgător de tămăduiri;
Bucură-te, tezaur bogat al strălucitelor trudiri.

Bucură-te, tăbliță preacinstită a harului;
Bucură-te, mlădiță nestricată a Duhului.

Bucură-te, Ioane, mireasma nestricăciunii!

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a cincea, prăznuim pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Ioan Hozevitul.

Stihuri

Pecetluit-a Hristos a ta virtute
Dându-ți, Ioane, la trup nestricăciune.

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Ioan și ale celor dimpreună cu dânsul pomeniți, Doamne Iisuse Hristoase, miluiește și ne mântuiește pe noi. **Amin.**

Cântarea a 7-a

Irmos: *N-au slujit făpturii... (Ὁὐκ ἐλάτρευσαν)*

Toată lauda, ' Ioane fericitule, ' ți-o închinăm acum ' cântând cinstite cântări,
că scos-ai din inimă ' toate slăvirile ' și în peșteră ' la Sfânta Ana te-ai suit,
viețuind precum un înger.

Înălțatu-ți-ai ' către Mântuitorul tău, ' Cinstite, cugetul,
cu dor, Ioane, priveghind, ' și numele sfânt al Lui, ' prin nevoința ta,
înălțatu-L-ai ' înaintea tuturor, ' dovedind nestricăciunea.

Noaptea patimii, ' prin viață singuratică, ' prin bună inimă
și cuget dumnezeiesc, ' stricat-ai, Slăvitule, ' căci Raza Tatălui
străbătându-te, ' ți-a mijlocit pe Sfântul Duh ' și a Lui nestricăciune.

A Născătoarei

Fericimu-te ' mulțimea credincioșilor, ' că zămislitu-L-ai
în chip străin pe Hristos, ' al nostru Stăpân și Domn, ' Care ne mântuie,
prin solirea ta, ' din toate neputințele, ' dăruindu-ne iertare.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Tinerii cei binecinstitori... (Παῖδες εὐαγγεῖς)*

Floarea Marii Lavre a lui Sava, ' a Schitului Sfintei Ana și a Neamțului
și-a văii Iordanului, ' Sfinte, arătat-te-ai, ' înveselind mulțimile
dreptcredincioșilor ' și pustnicii de lângă Hozeva, ' încă și mănăstirea,
cu harul tău, Ioane.

Râu multcurgător de vindecare, ' izvor preaîmbelșugat al minunilor
și aleasă pavăză ' Domnul arătat-te-a, ' nestricăcios făcându-te,
Preacuviosule, ' din racla ta veghind peste lume ' și dând tămăduire
celor ce ți se roagă.

Stâlp al părinteștilor predanii ' și reazem neclătinat al virtuților
care hrănesc sufletul ' ești, prin rugăciunile ' pe care, Sfinte, pururea
le-aduci Stăpânului, ' iar pilda ta dă întărire ' celor ce aleargă
la tine cu credință.

A Născătoarei

Cu ocrotirea ta, Fecioară, ' și-al tău acoperământ împrejmuieste-ne,
Maica milostivului ' nostru Dumnezeu și Domn, ' căci alergăm la harul tău
prin mijlocirile ' slăvitului Ioan, cuviosul, ' noua strălucire
a Părinților pustiei.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc... (Ἀπας γηγενής)

Tare păzitor ' în toate ispitele și-mprejurările, ' ocrotire grabnică
și mângâiere ești în nevoile ' ce ne cuprind de-a pururea, Preacuviosule,
împreună ' cu Sfântul Paisie ' și a Nemțului ceata Părinților.

Să ne luminezi, ' Părinte, cu inima, mintea și cugetul ' și tot întunericul
născut de patimi, Sfinte, alungă-ni-l ' celor ce cu osârdie și cu străpungere
către tine ' cu credință se grăbesc ' și îți cer, Cuvioase, solirile.

Chip dumnezeiesc ' și pisc muritorilor, toți fericindu-te,
îți cinstim cu laude, ' Ioane, lupta și nevoințele
cele purtate-n peșteră și a ta dragoste ' pentru oameni, ' pentru care pururea
cu osârdie, Dreptule, roagă-te.

A Născătoarei

Rai mângâietor, ' izvor nesecat de har, ajutătoare și ' acoperământ ceresc,
Prealăudată, ești pentru robii tăi,
îmbelșugat vărsând la toți apa cea veșnică ' ce adapă ' sufletele celor ce
Îl slăvesc cu credință pe Fiul tău.

LUMINÂNDA

Glasul al 2-lea, asemenea cu: *Femei, ascultați...* (Γυναῖκες ἀκουτίσθητε)

Făclie a pustiului ' și **rază a Taborului**, ' a făptuirii nădejde,
urmaș al Sfântului Sava, ' Sfinte Ioane, roagă-te ' pentru toți cinstitorii tăi
ca, întru pomenirea ta, ' să vadă astăzi lumina ' cea pe Tabor arătată.

Slavă..., Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 2-lea, asemenea cu:

Cu ucenicii să ne suim... (Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν)

Cei ce desăvârșit dorim ' slava dumnezeiască, ' toți pe Tabor suindu-ne
și înălțați cu mintea, ' să ne lepădăm de norul ' trupului de țărână,
cu Moise, cu Ilie, cu ' cei aleși Sfinți Apostoli să ne silim
a fi vrednici și părtași dumnezeieștii ' străluciri neapropiate,
din lumină luând lumină.

LAUDELE

Punem stihurile pe 4 și cântăm următoarele stihiri, glasul al 8-lea,
asemenea cu: *O, preaslăvită minune!* (ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος!)

Bucură-te, fiu al Neamțului, ' al României vlăstar ' lămurit prin durerile
grele ale inimii, ' căci de prunc suferitu-le-ai ' și ucenic cu adevărat a fi
Sfântului Sava tu arătat-te-ai, ' că nestrăciunea lui ' întru tine ai primit
și te-ai făcut ' lauda Bisericii, ' Ioane slăvitule!

Bucură-te, slava sfinților ' cea arătată mai nou ' și făclie pustiului,
prin a ta străpungere ' și adâncă smerenie; ' prin înfrânare și ostenele
de zi și noapte ca mort făcutu-te-ai, ' toate dulcele
pământești lăsat-le-ai ' și ai trăit ' ca un înger fără trup, ' Ioane slăvitule.

Cortului tău închinându-ne, ' care-a rămas nestrăcat ' și revarsă Horatului
toată-nmiresmarea lui, ' îți cinstim izbândirile, ' desăvârșirea luptelor
și primim harul pe care l-ai primit; ' roagă-te Domnului, ' o, Ioane, pururea
să dobândim ' marea ta smerenie ' și slava veșnică.

Praznicul tău ne descoperă ' minunea de pe Tabor,
mai'nainte vestindu-ne-o ' prin minunea trupului,
cel rămas nestricat la noi; ' căci mântuirea și slava veșnică
stau arătate în racla moaștelor ' tuturor cetelor ' care astăzi te cinstesc,
Sfinte Ioan, ' și cer rugăciunea ta, ' și mila Domnului.

Slavă..., glasul al 5-lea

Sfințite locuitor al pustiului, ' având în viață reaua pătimire ca soață
și viețuind în pustiul cel mai dinlăuntru al Iudeii,
cel al Iordanului și al Horatului,
moștenitor te-ai făcut al bunurilor gătite nouă în ceruri,
preadumnezeiescule Ioane.
De aceea Hristos, răsplătind luptele tale de pe pământ,
slăvit-te-a cu nestricăciunea trupului,
din care tuturor, ca dintr-un izvor nesecat, izvorăsc vindecări.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 5-lea

Veniți să ne suim în muntele Domnului și în casa Dumnezeului nostru;
și să vedem slava Schimbării Lui la față, slavă ca a Unuia născut din Tatăl.
Întru lumină să luăm lumină; și înălțați făcându-ne cu Duhul,
să lăudăm Treimea cea întocmai în Ființă în veci.

Doxologia mare și troparul.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8, din cântarea a 3-a și a 6-a.
Apostolul și Evanghelia de la Cuvioși
(vezi 5 decembrie)

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul și de auzul rău nu se va teme.

MEGALINARIA

Bucură-te, sfeșnic nestricăcios ' și al învierii ' vestitor preaadevărat;
Bucură-te, minte ' de lumină pătrunsă, ' ce duci către Stăpânul
rugile tuturor.

LA VECERNIA MICĂ

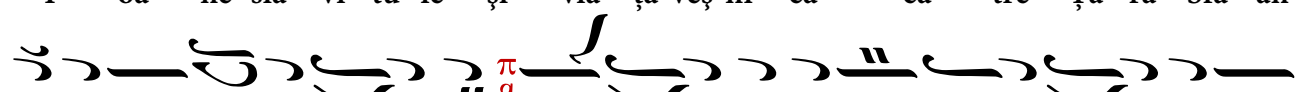
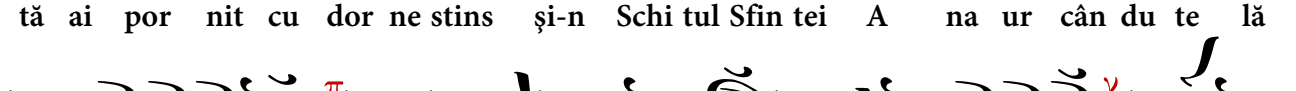
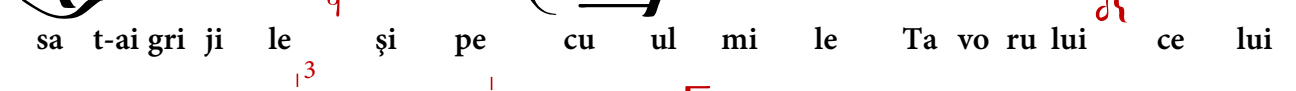
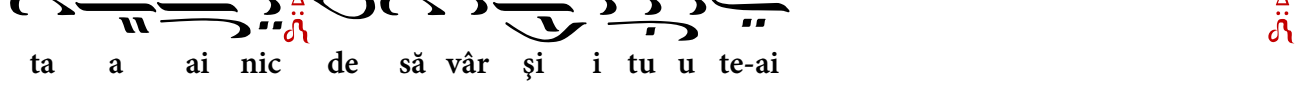
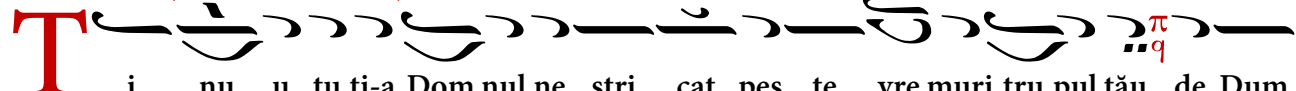
La «Doamne, strigat-am...», stihirile Cuviosului, glasul 1, asemenea cu:
„Prealăudații mucenici...” (Πανεύφημοι μάρτυρες)

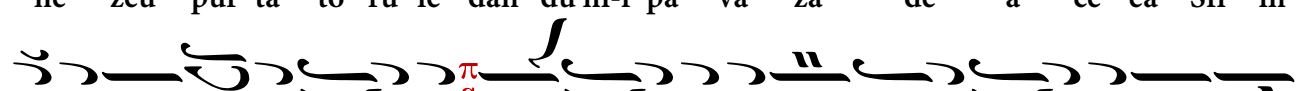
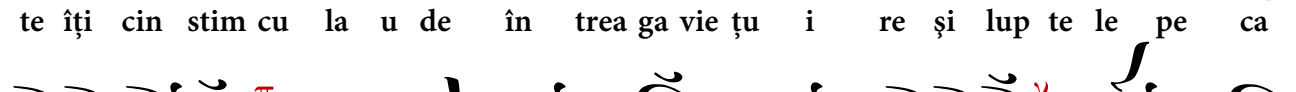
Glas $\frac{4}{q}$ Πα Δι

V lăș ta a rul Mol do vei prea a les sla va La vrei Neam Țu lui o cro
ti to rul ro mâ ni lor cri nul Ho ra tu lui o I oa ne Sfi in
te ne cru ța rea tru pu lui trez vi a cu ră ți a sme re ni a cre din
ța dra gos tea ca un î în ger a ră ta tu te-au și mi nu
u u ne no uă a în tre e gi îi lumi

C a pa a să rea ce ru lui tră ind Cu vi oa se-n peș te ră prin os
te nea lă și li niș te tru pul ro bi tu l-ai în trez vi a mi in
ții în as pri mea lo cu lui pos tind și pri ve ghind și si lin du te în trea
gă via ța ta ai tre cu ut Prea în țe lep tu le plin de sla
a a vă în pa cea cea ve eș ni i că

S tră i in te-ai fă cut pen tru Hris tos nu mai sla va cea de Sus do rind

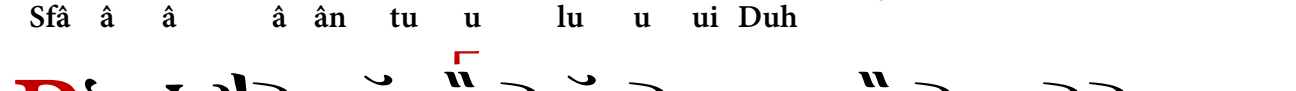

 I oa ne slă vi tu le și via ța veș ni că că tre Ța ra Sfă ân

 tă ai por nit cu dor ne stins și-n Schi tul Sfin tei A na ur cân du te lă

 sa t-ai gri ji le și pe cu ul mi le Ta vo ru lui ce lui

 ta a ai nic de să vâr și i tu u te-ai

Ti nu u tu ți-a Dom nul ne stri cat pes te vre muri tru pul tău de Dum

 ne zeu pur tă to ru le dân du ni-l pa vă ză de a ce ea Sfi in

 te îți cin stim cu la u de în trea ga vie ți i re și lup te le pe ca

 re le-ai pur tat și îți ce e rem ru gă ciu ni le o I oa

 a a ne po doa ba Bi se e ri i cii

SLAVA KEKRAGARIILOR

Glas Nη

 S la vă ă Ta a a tă ă ă ă ă lui și Fi u u lui și

 Sfă â â â ân tu u lu u ui Duh

Pe no ul cu vi i os pe Ho ze vi tul ca re de o po

tri i vă cu u în ge e rii a vi i e ȣu u it pe I
oa an cel cu nu u me fe e ri i i cit să îl cin
stim gră ind a a șa a Tu cel ca a re nu ai a vut a a ici
ce ta te stă tă ă toa a re ci pe cea a a a a a ca a
re va să ă ă fi i i i e prin ne vo i i in ță
ai că u ta a a t-o o și ca re ai so co ti ȣ pe e
e eș te ri le e e Ho ra a tu u u u lui pa la te
e a a le ce e e ru u u u lui nu în ce ta a a te ru
u ga prea î î î în țe le e ep te pen tru ce ei ca a
a a re ci în stesc cu vi oa a se le ta a a le
e i i iz bănzi și ca re se în chi nă cu cre din ță tru u
pu lu ui tău ce e e e lu ui ne e e e e e stri
i că ă ă cios

(a Înainteprăznuiirii; melurghisirea lui Dimitrie Suceveanu)

Glas $\pi^{\lambda\ddot{\cdot}} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\Pi} \alpha$

Si a cum și pu ru u rea și în ve e e cii ve e ci
i i lo or A a a min

Veniți să ne suim întru un te le Do om nu
u u u lui și în ca sa Dum ne e ze e e u u lui no o o
os tru și să ve de em sla a a va Schim bă rii Lu ui la a fa
a a ță sla vă ca a U nu u ia năs cu ut di in Ta a tăl
în tru lu mi nă ă să ă lu ă ăm lu mi i i i nă și î
năl țați fă ă cân du ne cu u u Du u u u hul să lă u
dăm Tre i mea cea a î în to o oc mai în Fi i i i i
in ță în ve e e eci

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Cuviosului, glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Casa Efratului...” (Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ)

Glas Πα

Bu cu ră te I oan de trei ori fe e ri ci te că-n peș te ra
a Ho ze vei din lip suri măr gă ri ta a re fă cu tu ți-ai slă vi
tu le

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Bu cu ră te mă rind pe Dom nul Ca a re sla va ne stri că
ciu u nii pu ruri ți-a da t-o Cu vi oa a se cin stind ne pă ti mi
rea ta

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Nu mai în tru du reri ți-a fost în trea a ga via ță pe ca re
cu u cre din ță răb dân du le I oa a ne la cer cu rat mu ta
tu te-ai

SLAVA STIHOVNEI

(a Înainteprăznirii; melurghisirea lui Dimitrie Suceveanu)

Glas $\lambda \cdot \ddot{\circ}$ $\pi \ddot{\circ}$ Πα

S la a a a a vă ă ă Ta a tă lui și Fi u u lui

și Sfâ â ân tu u lu u ui Duh $\pi \ddot{\circ}$

S i a cum și pu ru u rea și în ve e e cii ve e ci

i i lo or A a a min $\pi \ddot{\circ}$

F ă că tor și pli ni tor al Le gii și pro ro o o

ci i i i lor pe Ti ne Hris toa se Te-au măr tu u ri i sit vă Δ

zân du u Te e î î n nor Mo i si vă ză to o $\pi \ddot{\circ}$

ru ul de Du u u u um ne e e e zeu și I li e cel $\pi \ddot{\circ}$

pur ta at în car de foc și cel ne a ars pe e e $\pi \ddot{\circ}$

cer me e er gă ă ă ă tor la Schi im ba a rea Ta a $\pi \ddot{\circ}$

la fa a a a ță cu a ce ia îm pre u nă în vred ni ce $\pi \ddot{\circ}$

eș te ne și pe noi de lu mi na a rea a Ta Stă pâ â $\pi \ddot{\circ}$

 â â â â â â ne e e ca să Te lă ă u dă ăm

 î în ve e e eci

LA VECERNIA MARE

La «Doamne, strigat-am...», stihurile Înainteprăznuirii,
glasul al 4-lea, asemenea cu: „Dat-ai semn...” (Ἐδωκας σηνείωσιν)

Glas Bou

Cu Ii sus să ne su im Cel ce se su ie în mun te le cel
prea sfâ ânt al Ta vo ru lui ca gla sul Pă rin te lui să-l a u
zim a co lo gla sul Ce lui ve eş nic Ca re prin no rul lu mi
nos în Du hul Sfâ ânt L-a a de ve rit ca Fiu de-o fi re măr
tu ri sin du Se şi min tea El lu mi nân du ne-o în lu mi i
nă lu mi na Lui s-o ve de em pre schim bân du ne
Că tre Dum ne zeu ve niţi să dăn ţu im cu ră ţin du ne mai
'na i in te gă tin du ne spre 'nal ta pe tre ce re prin su i
re sfân tă şi dum ne ze ia as că prin păr tă şi e vă ză tori
ai mă re ţi i ei Lui a ră tân du ne s-a jun gem la sla
va Lui pe ca re tai nic A pos to lii au vă zu u t-o ui min du

se pe 'năl ți i mea Ta vo ru lui

Fra ți lor schim bân du ne cu o schim ba re mai bu n-a cum pen
tru pra az ni cul cel cin stit de mâi ne gă tin du ne cu Hris
to os de o da tă să su im Ta vo o rul și ne schim ba tă sla
va Lui să o ve de em lu mi nos stră lu cin du ne mai mult
și de cât soa re le și în tre i tă lu mi na Lui pe noi
to oți lu mi nân du ne să slă vi im po go ră rea Lui

Stihirile Cuviosului, glasul 1, asemenea cu:
„Ceea ce ești bucuria...” (Τῶν οὐρανίων ταγμάτων)

Glas 1 Πα Δι

Pe ne stri ca ta mlă di i ță a La vrei Nea am tu u lui ca
re-a fost ră să di tă în pus ti a Ho ze va un de a-n flo rit și
dul ce s-a copt prin căl du ra vir tu ți lor să îl cin stim toți ro
mâ â nii că din tre noi a ie șit ui mind Bi se e ri i ca
Pe cel ce grab nic su i i t-a sca ra vir tu u ți i lor în

⁴
vre mu ri le noas tre pe I oan mi nu na tul cu du hov ni cești cân
tă ări să-l cin stim că po doa bă și pa vă ză și în tă ri re
și spri i jin și a ju tor es te tu u tu ror cre din cio o și i
lor

Spre Cel ce a re în gri i jă pa să rea ce e ru u lui că
tre El toa tă gri ja și I oan a lă sa t-o peș te ra Ho ze va
fi in du-i cuib și al tar și bi se ri că și din a ceas ta zbu
ra a t-a la Dom nul său în să la șu ri le ve eș ni i ce

Iți să vâr șim po me ni i rea Prea în țe le ep tu u le și-ți
ce rem ru gă ciu nea stri gân du-ți cu ve se li e bu cu ră te
Sfin te Pă rin te I oan fru mu se țe a pus ti u lui a Ro mâ
ni ei po doa a bă de ma re preț și mi nu ne a în tre e gi ii
lumi

Ne stri că ciu ne ie și i t-a din ra na i i ni i mii pe

⁴
 ca re din prun ci e ai pur ta t-o Slă vi te și ce le ce rești
 ți le-a a hă ră zit în des fă ta rea cea veș ni că Prea cu vi
 oa se I oa a ne fii dar a cum bun pă rin te al or fa a ni i
 lor

Aceleași stihiri, pe larg

ale Înainteprăznuirii

Glas Bou

Cu u Ii sus să ă ne su u i im Cel ce se su u ie e în
 mun te le e cel prea a sfâ â â ânt a al Ta vo ru lu ui
 ca gla a sul Pă ă ri in te lui să ă ă-l a a u zi im a a co
 o o lo gla sul Ce lui ve e e eș nic Ca a re e prin no rul
 lu mi i nos în Du hul Sfâ â ânt L-a a de e ve rit
 ca Fi iu de-o fi i re măr tu ri sin du Se e e și
 min tea a E el lu u mi nân du une-o în lu mi i nă lu u mi i
 na a Lui s-o ve de e e em pre schi im bân du ne e

Că ă tre Dum ne e zeu ve e ni iți să dăn țu i im cu u ră
 țin du ne e mai 'na a i i i in te e gă țin du ne e
 spre 'na al ta pe e tre e ce re e e pri in su i i re e sfă
 â ân tă și dum ne ze ia a a as că pri in pă ăr tă și e
 vă ză ă tori ai mă re ți i i ei Lui a a ră tân
 du ne e s-a ju u un gem la a sla va Lu u ui pe ca
 re e ta ai ni ic A pos to o lii au vă zu u t-o u ui mi in du u
 se pe 'năl ți i i i mea Ta a vo ru lu ui
Fra a ți lor schi im bân du u ne e cu o schim ba a re e mai
 bu n-a cu um pen tru u pra a a az ni i cul cel cin sti it
 de mâ âi ne gă ă ti in du ne e e cu u Hris to os de o da
 a a tă să su im Ta vo o o o rul și i ne e schim ba tă
 sla va a Lui să o ve de e em lu mi nos stră ă lu cin
 du ne e mai mu ult și de câ ât soa re le e e și în

tre e i i tă ă lu mi na a Lui pe noi to oți lu mi i nă ân du u
ne să slă vi i i im po go o râ rea Lu ui

ale Cuviosului

Glas $\frac{4}{9}$ Πα Δι

Pe ne e stri ca a ta a mlă ă di i i tă ă a La
a vre ei Nea a am ă tu u lu ui ca re-a a fost ră ă ă
ă să ă di i tă ă î în pu sti i a a Ho ze e
va u u u un de e a a-n flo o rit și i du u ul ce
s-a a copt prin căl du u u ra a vir tu u ți i i lor
să îl cin sti im toți ro mâ â â ni ii că di in tre e
noi a ie ă it ui mind Bi i se e e e e ri i i i ca
Pe ce el ce gra ab ni ic su u i i i t-a a sca ra
a vi ir tu u u ți i lo or în vre e mu ri i i
i le e noa as tre e pe e I oa an mi i nu na a
tul cu u u u du u ho ov ni i cești câ ân tă ă ări să-l

ci in stim că po doa a a bă ă și pa a vă ă ă ză
și în tă ri i re și spri i i ji in și a a ju u
tor es te tu tu ror cre e di i i i in cio o și i i
lor

Spre Ce el ce a a re e î în gri i i jă ă pa să
ă rea a ce e e ru u lu ui că tre e El toa a a
a tă ă gri i ja a și i I oa an a a lă sa a
t-o pe e e e ște e ra a Ho o ze va a fi i i in
du u-i cuib și al ta a ar și i bi se e ri i i că
și din a cea as ta zbu ra a a t-a a la Do om nu ul
său în să la şu ri le e ve e e e eș ni i i i ce

Iți să ă vâr și im po o me e ni i i rea a Prea î în
țe e le e ep tu u le e și-ți ce e rem ru u u
u gă ă ciu u nea stri gă ân du-ți cu u ve e se li i

e bu u u u cu u ră ă te e Sfin te Pă ri i in te
I i oan fru mu se e e ța a pus ti i u u u lui
a Ro mâ ni i ei po doa a a bă ă de ma a re e
preț și mi nu ne a î în tre e e e e gi i i ii lumi
Ne stri i că ciu u ne e ie e și i i t-a a din
ra a na a i i i ni i mi ii pe ca a re di i
i in pru un ci i e e a ai pur ta a t-o o Slă
vi i te și i i i ce e le e ce e rești ți i le-a a
a hă ră ă zit în des fă ta a a rea a cea ve eș
ni i i că Prea cu vi oa a se I oa a a ne
e fii da ar a a cum bun pă rin te al o or fa a a a
a ni i i i lor

SLAVA KEKRAGARIILOR

Glas λ π $\Pi\alpha$

Sla a a vă Ta tă ă lui și Fi u lui și Sfâ â ân tu

u lu u ui Duh

Pe ne vo i to o o rul din peș te e ra Sfin tei

A a a na cea di in Ho o ze e va pe o dra a

as la Mo ol do o o vei și mlă di ța a Mă nă sti i i i

ri i i ii Neamț pe cel de o ră âv nă cu I li i

i i e e pro ro o o o cul pe I oa a a a an de e

Dum ne e zeu î în țe e le e e e e e în țe e le e ep

ți i i i i tul lo cu i to o rul pus ti i u u

lui pe ca a re e l-a a u u dat cu cur ge ri le e la a

cri mi lor sa a a a le cu cân tări de la a u u dă

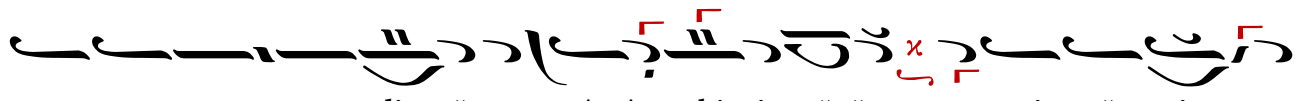
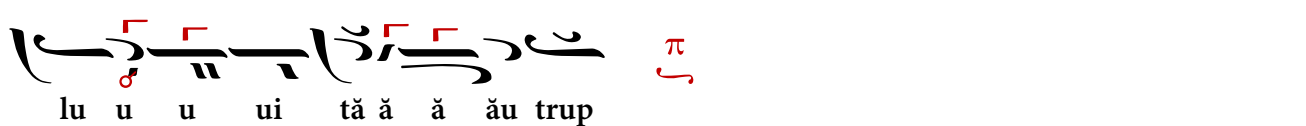
să-l în cu nu năm gră ă ă ă ind a a șa cel ca re prin os

te ne li le de noa ap te și i de e e zi prin po o ost

și ne cru ța a a rea tru u pu lu ui vi i i iu

a ai fă ă cu ut du u u hu ul și ai mo ște e ni it

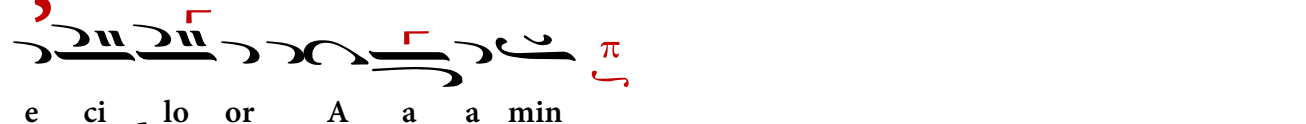
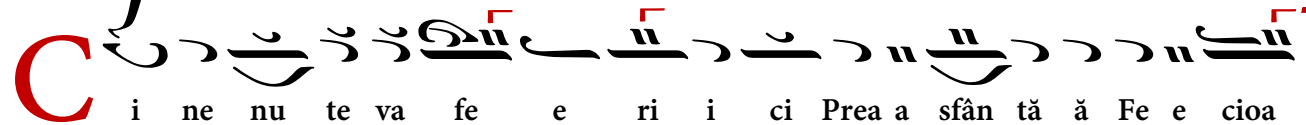

 vi a a a a ța ve eș ni că ă nu în ce ta a a

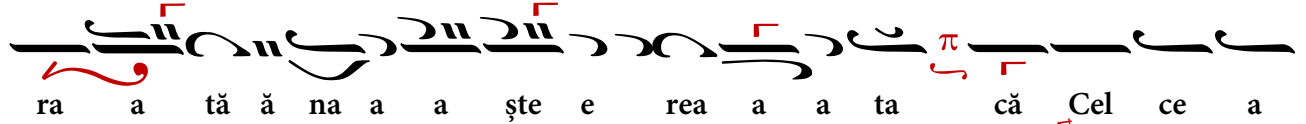
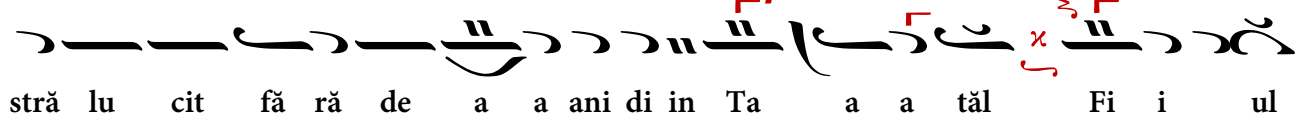
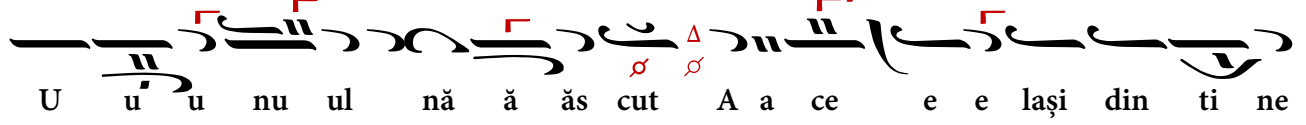
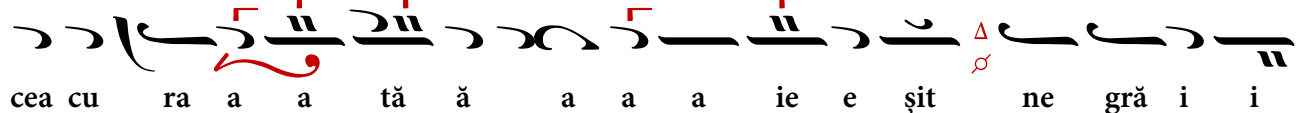
 te e ru u ga a lui Hris to o os pe en tru u u noi

 ca re cu cre din ță ne î în chi i nă ăm ne stri că cio o su

 lu u u ui tă ă ă ău trup

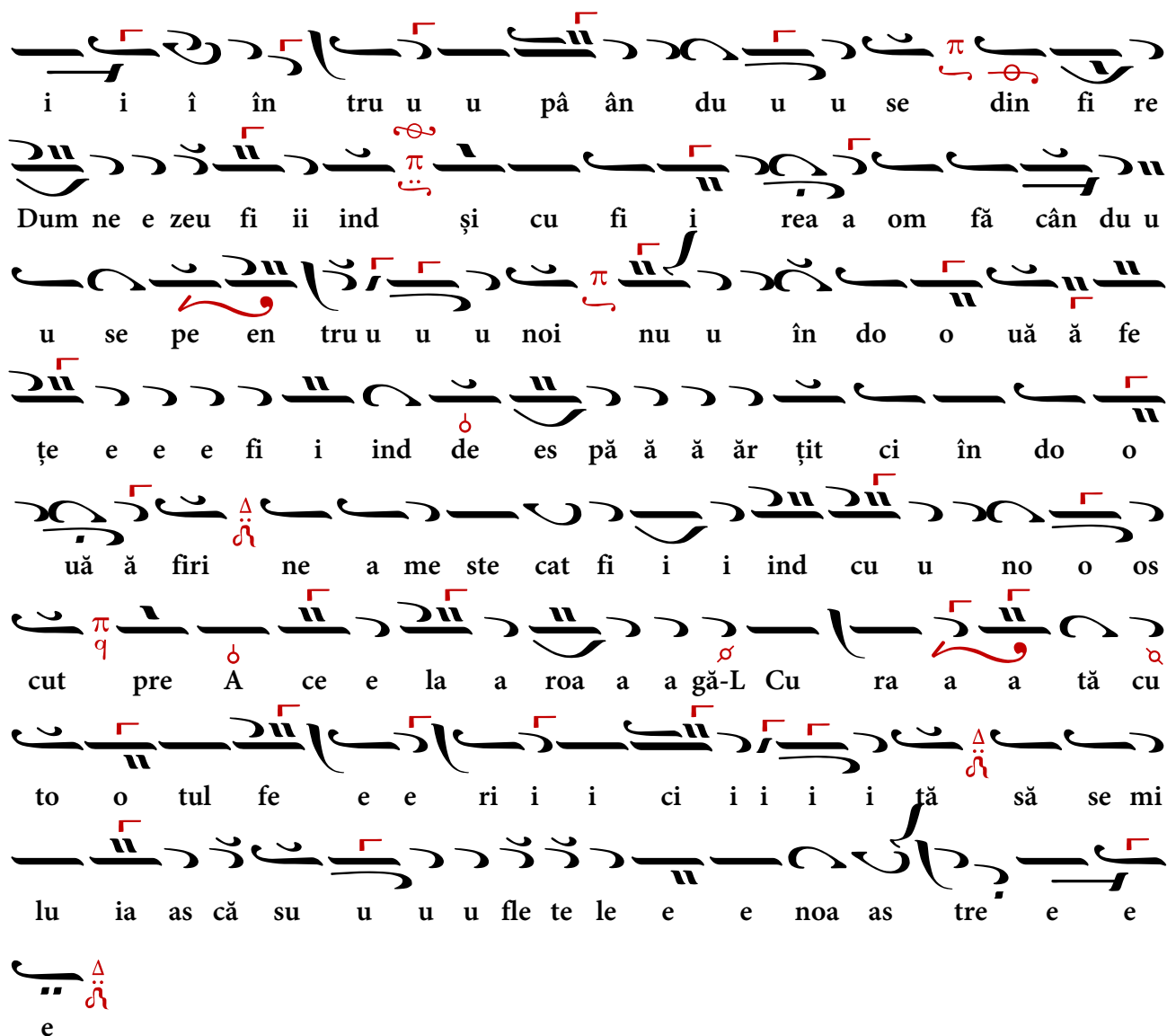
SI ACUM...

(Dogmatica; după melurghisirea lui Dimitrie Suceveanu)

Glas λ π $\Pi\alpha$

 Și a cu um și i pu u ru u rea și în ve e e cii ve

 e ci lo or A a a min

 Ci ne nu te va fe e ri i ci Prea a sfân tă ă Fe e cioa

 a a ră sau ci ne nu u va a lă u da a prea cu

 ra a tă ă na a a ște e rea a a ta că Cel ce a

 stră lu cit fă ră de a a ani di in Ta a a tăl Fi i ul

 U u u nu ul nă ă ăș cut A a ce e e lași din ti ne

 cea cu ra a a tă ă a a a ie e șit ne gră i i

LA LITIE

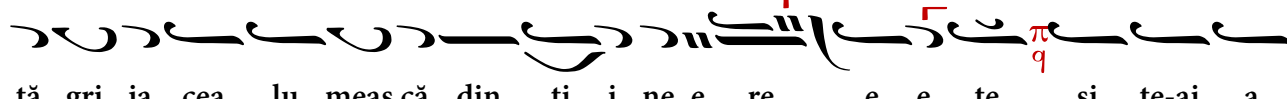
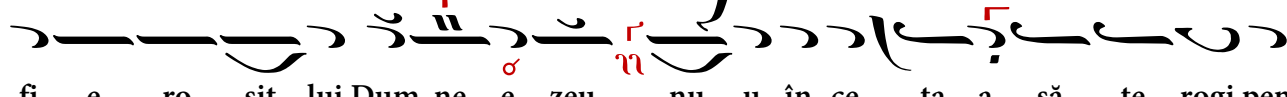
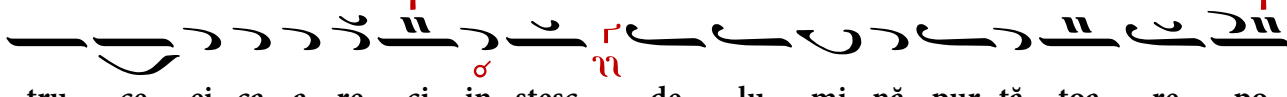
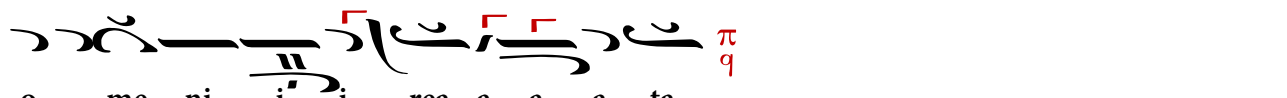
Glas $\frac{6}{9}$ Πα

 dras la mă năs ti rii Neam ță u lui ca re s-a în vred ni ci it î

 na in te de e moa a a ar te e să Îl va dă cu o chi ii să ăi

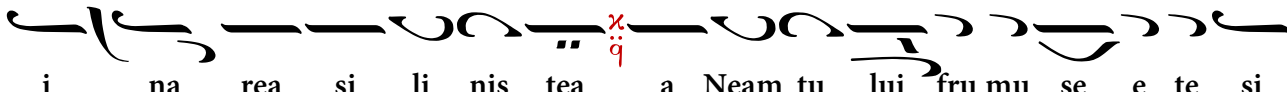
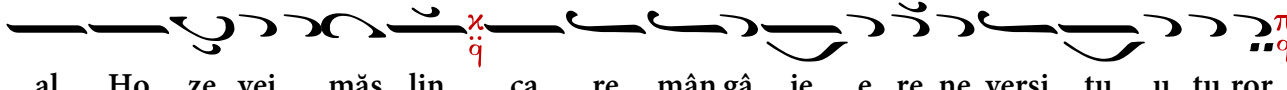
 pe e Do o om nu ul cel î în vi i i at să îl

 cin stim stri gân du-i cu e vla vi e Cel ce ai le pă dat toa

 tă gri ja cea lu meas că din ti i ne e re e e țe și te-ai a

 fi e ro sit lui Dum ne e zeu nu u în ce ta a să te rogi pen

 tru ce ei ca a re ci in stesc de lu mi nă pur tă toa re po

 o me ni i i rea a a a ta

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Cuviosului, glasul al 5-lea, asemenea cu:
 „Bucură-te, cămara...” (Χαίροις ἀσκητικῶν)

Glas

Bu cu ră te al Ro mâ ni ei vlăs tar ce ai iu bit în stră

 i na rea și li niș tea a Neam ță lui fru mu se e țe și

 al Ho ze vei măs lin ca re mân gă ie e re ne verși tu u tu ror

pă rin te cu nu me bun a mo na hi lor la u dă a
 vie țu i rii în pus ti i e slă vit o dor și măr gea nul scump
 de pe va a lea Ho ra tu lui crai nic al Crăi ni ce ni lor
 la tro nul Stă pâ nu lui și ne stri ca tă mi rea as mă pes te
 pus ti a Ior da nu lui so leș te I oa a ne pen tru
 cei ce bi ru i in ța slă vi tă ți-o cin stesc

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

B u cu ră te ne vo i tor în cer cat lu mi nă tor nou lu
 mi nat al sme re ni ei fă cli a ne pă ti mi i rii al
 as prei vieți chip sfin țin și i coa nă vi i e a stră pu un ge
 rii pe sca ra vir tu ți lor ai ur cat pâ nă sus la cer
 Sfin te I oa ne do bân di ind con tem pla ți a ce lor tai
 ni ce și sfin ți i ta cu noaș te re ast fel în vă lu
 in du te lu mi na ta bo ri că te-a a ră tat Cu vi oa a se

de o po tri vă cu în ge rii de-a ce ea te roa a gă
să ne dea și no uă Do om nul bo ga tă mi la Lui

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Bu cu ră te că vin de ca re de boli fă ră pla tă dă ru
iești cre din cio și lor du re ri le ce le gre e le în de
păr tâ ând de la toți ca re cer I oa a ne mij lo ci i rea ta
scă pa rea bol na vi lor a ju to rul or fa ni lor în
tot dea u na pli ni to or al ne vo i lor în drăz nea lă dând
în lu cra a rea vir tu ți lor vas stră lu cit al ha ru lui
co moa ra Bi se ri cii căci tru pul tău Cu vi oa a se ni s-a
vă dit tem plu Du hu lui ci roa gă te Sfi in te pen tru
cei ca re-al tău pra az nic îl cin stesc slă vin du te

Aceleași stihiri, pe larg

Glas $\lambda \ddot{\eta} \Pi \alpha$

B u cu ră te al Ro o mâ â ni i e ei vlă ă ăș tar
ce e ai iu u bit î în stră i na a a rea și i li i ni iș tea a a
Neam ță u lu ui fru mu u se țe e și a al Ho ze e e e
e vei mă ăș lin ca re mân gă ie e e re ne verși tu tu u ror
pă ri in te cu nu u me bun a mo na a a hi lo or
la a u u dă a a vie ță u u i ri ii în pus ti i i e slă ă vit
o o do o o or și mă r gea nu ul scu u ump de pe va a a lea
Ho o ra a tu u lui cra a ai nic al Cră ăi ni ce ni i
lo or la tro o o nu ul Stă pâ nu u lui și ne stri ca
a tă ă mi rea a a as mă pes te pus ti i i a a
Ior da nu u lui so leș te I i oa a a ne pen tru u cei ce e
bi ru i i in ța slă vi i tă ți-o o ci i in stesc

Stih: Cinstită este înaintea Domnului
moar tea a cu vi o su u lu ui Lu ui

B u cu ră te ne vo o i i to or î în ce e er cat
 lu u mi nă ă tor no ou lu mi na a at al sme e re e ni i ei fă ă
 cli a a ne e pă ti i mi ri ii al a as prei vie e e e
 eți chip sfi in țin și i coa nă vi i i e a stră pun ge e rii
 pe sca a ra vir tu u ți lor ai ur ca a at pâ nă ă
 su us la a cer Sfi in te I i oa ne e do bân di i ind con te em pla
 ți i a a a a ce lor tai ni i ce e e și sfin ți i i ta
 cu u noa a ște e re a a ast fel în vă ă lu in du u
 te e lu mi i i na a ta bo ri i că te-a a ră ta
 at Cu u vi oa a a a se de o po tri i i vă ă
 cu în ge e rii de-a ce ea te e roa a a gă să ne e dea și i
 no uă Do o om nul bo ga ă tă mi i la a a Lui

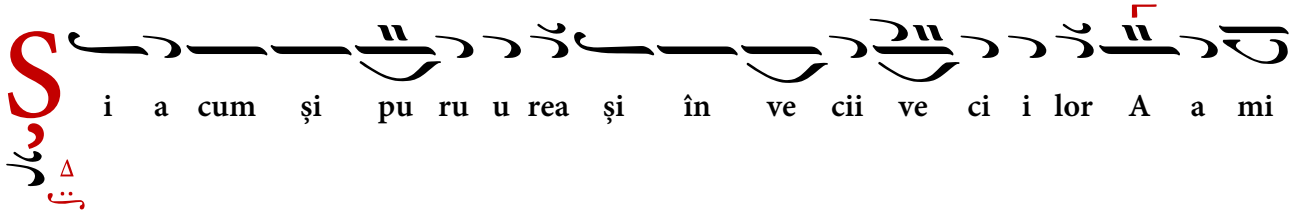
Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul
 în tru po run ci le Lui va
 vo i i foa a ar te

B u cu ră te că vi in de e ca a re e de e e boli
 fă ră ă pla tă ă dă ru ie e ești cre di in cio o și i lor du u re
 ri i le e ce le e gre le e în de e păr tâ â â â ând de
 la a toți ca re cer I oa a a ne mij lo ci rea a ta scă pa
 a rea bol na a vi lor a ju to o o rul o or fa a ni i
 lor î în tot dea a u na a pli ni to o or al ne e vo i i lo o
 o or în drăz nea lă ă dă â ând în lu cra a a rea vi ir tu u
 ți i lor va a as stră lu ci it al ha ru u lu ui co
 moa a a ra a Bi se ri i cii căci tru pul tă ău Cu u
 vi oa a a a se ni s-a vă di i it te em plu Du hu u
 lui ci roa gă te e Sfi i în te pen tru u cei ca a re-al tău
 pra a az nic îl ci in stesc slă ă vi in du te

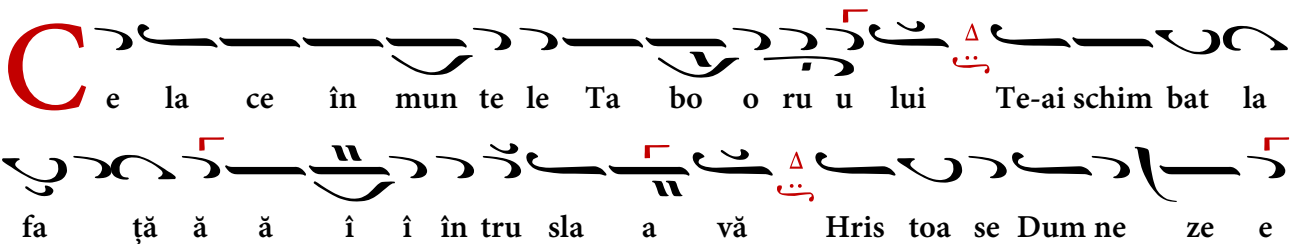
SI ACUM...

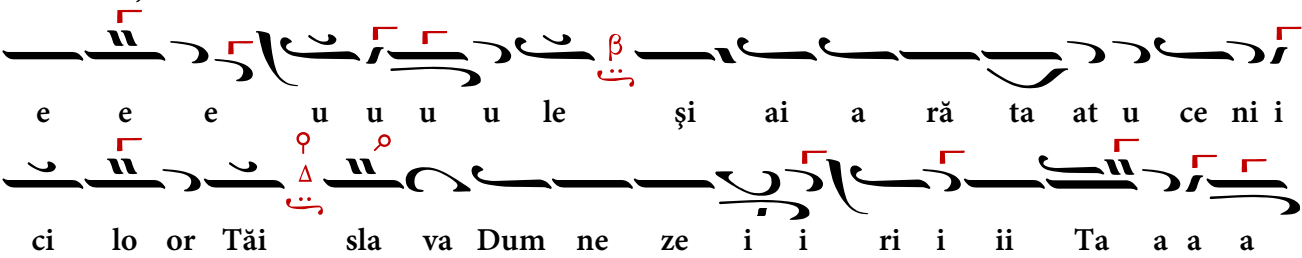
(a Înainteprăznirii; după melurghisirea lui Virgil Nanu)

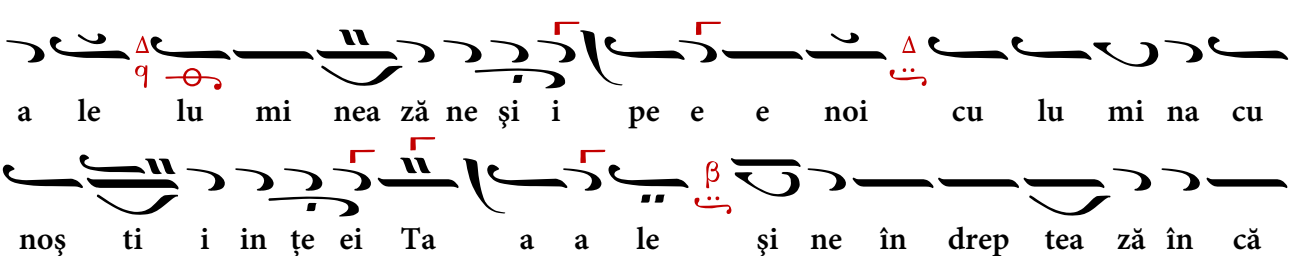
Glas Δι

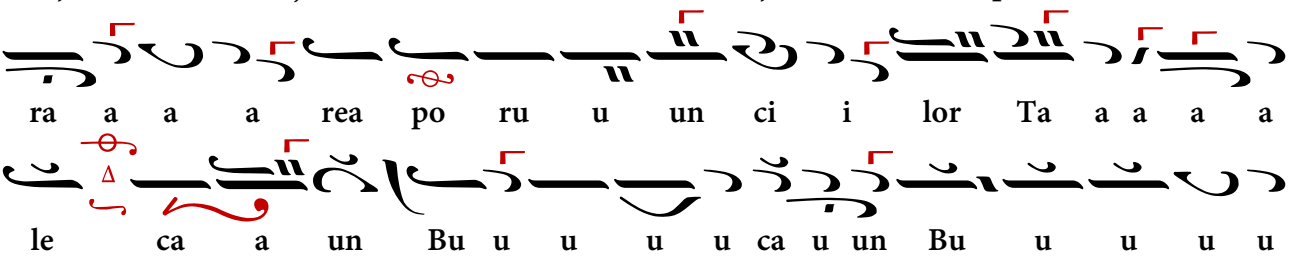
 Si a cum și pu ru u rea și în ve cii ve ci i lor A a mi

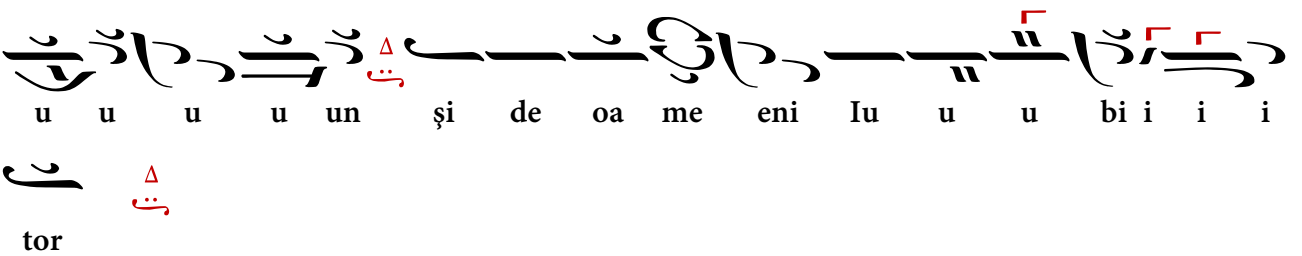
in

 Ce la ce în mun te le Ta bo o ru u lui Te-ai schim bat la
fa ță ă ă î î în tru sla a vă Hris toa se Dum ne ze e

 e e e u u u u le și ai a ră ta at u ce ni i
ci lo or Tăi sla va Dum ne ze i i ri i ii Ta a a a

 a le lu mi nea ză ne și i pe e e noi cu lu mi na cu
noș ti i in țe ei Ta a a le și ne în drep tea ză în că

 ra a a a rea po ru u un ci i lor Ta a a a a
le ca a un Bu u u u u ca u un Bu u u u u

 u u u u un și de oa me eni Iu u u bi i i i
tor

TROPARELE

al Cuviosului

Glasul al 5-lea, asemenea cu:
„Pe Cuvântul cel veșnic...” (Τὸν συνάναρχον Λόγον)

Glas $\lambda \ddot{\pi} \ddot{q}$ Kε

Pe I oan Ho ze vi tul vlăs ta rul Neam ȣu lui a Ro mâ ni
ei po doa a bă lu mi nă to o rul cel nou fă că to rul de
mi nu uni ra za Ta vo ru lui toȣi cre din cio șii să-l cin stim că ăci
mu ul ta sa ne vo i in ță ro di i t-a ne stri că ciu ne din tru
ca re și noi a as tăzi să ne hră nim prin mij lo ci i rea a
lui

Și acum..., al Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea, asemenea cu:
„Degrab să ne întâmpine...” (Ταχὺ προκατάλαβε)

Glas $\Delta \iota$ Δι

Schim ba rea la Fa ță să o-n tām pi nām lu mi nat și ce le
de praz nic de mai î na in te cân tând să zi cem cre din cio și lor
ia tă dum ne e ze ias ca ve se li e so si t-a căci Stă pâ nu ul

Se su ie în al Ta vo ru lui Mun te frum' se țea Dum ne ze i
i rii Sa le stră lu ci in du ne-o

Aceleași tropare, pe larg

al Cuviosului

Glas $\lambda \ddot{\pi} \dot{q}$ Kε

Pe I oan Ho ze vi tu ul vlăs ta a rul Nea am țe u
u lui a Ro mâ ni ei po doa bă lu mi i nă to o o
ru ul ce e el nou fă că to rul de mi nu uni ra za Ta vo
o ru u lui to oți cre din cio și ii să ă-l ci in stim căci
mul ta sa ne e vo o i in ță ro di i i i t-a a ne stri
i că ciu u u u ne din tru ca a re și no oi a a as tă zi să
ne hră ni im prin mi ij lo ci i i i rea a a a a
lui

Și acum..., al Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea, asemenea cu:
 „Degrab să ne întâmpine...” (Ταχὺ προκατάλαβε)

Glas Δι

Schim ba rea la Fa ță să ă o-n tâ â âm pi năm lu mi
 na at și ce e le de pra az nic de e mai î î î na
 i i in te e câ â ân tând să zi cem cre din cio o
 o și lor ia tă ă dum ne e ze e ias ca a a ve e
 se e li i e e e so o si i i t-a căci Stă
 ă pâ nu ul Se e su ie e e în a al Ta vo ru lui
 Mu u u u un te frum' se țea Dum ne ze i rii Sa a le
 stră ă lu u cin du ne-o o

LA UTRENIE

După catisma întâi, sedelnele, glasul 1, asemenea cu:
„Mormântul Tău, Mântuitorule...” (Τὸν τάφον σου Σωτήρ)

Glas Kε

P e ma re le I oan de Dum ne zeu in su fla tul pe cel ce stră lu
cît a bi ru it stri că ciu nea cin stin du-l cu o sâr di e e să cân
tăm po me ni rea lui că ă pur ta at de dor din Ro mâ ni a ple ca
t-a și în pe eș te ra de la Ho ze va a jun s-a po doa bă
Bi se ri cii

Slavă..., asemenea

T u cel ce ai vă zu ut cu ai tăi ochi slă vi te pe Dom nul în vi
a at în a ta Ro mâ ni e că u ta tu I-ai ur me le în pă
mân teas ca Lui pa tri e și i de ta ai ne le dum ne ze iești o I
oa ne în vred ni ci in du te pe cei ce-ți cân tă a ju tă-i cu sfân
tă so li rea ta

Și acum..., a Înainteprăznirii, asemenea

Ta bo rul să-l su i im cu Hris tos îm pre u nă cu min tea să ve
dem a Lui schim ba re la fa ță pe ca re cu A pos to li ii cei a
leși s-o slă vim noi toți și i cu la a u de să Îi cân tăm ne a jun să
po go râ â rea Lui prin ca re lu mea în trea gă ia via ța cea
veș ni că

După catisma a doua, sedelnele, glasul al 4-lea, asemenea cu:
„Degrab să ne întâmpine...” (Ταχὺ προκατάλαβε)

Glas Δι

Din ră ni le i ni mii ce le răb da te de mic ie și t-au
mi res me le ne stri că cio su lui har și-n lo cul du re ri lor grab
ni că mâ ân gă ie re ai lu at de la Dom nul ha rul tă mă ă du
i rii do bân dind Fe ri ci te prin ca re bo li le noa as tre
le vin deci slă vi i tu le

Slavă..., asemenea

P o doa ba pă rin ți lor să lăș lu i tă-n Ho rat și cin stea ro
mâ ni lor 'na in tea lu mii în tregi a Neam ți lui la u dă căci ști
in du u-ți sfâr și tul l-ai ves tit di na in te ce lui ce-ți du u cea pâi
nea de trei ori fe ri ci te vă dind a ta în drăz nea a lă
la tro nul Stă pâ â nu lui

Și acum..., a Înainteprăznirii, asemenea

V e niți cre din cio și lor cu bu cu ri e a cum la praz ni
cul cel ce resc al lui Hris tos Dum ne zeu ca toți lu mi nân du ne
sla va dum ne e ze ias că a Schim bă rii la Fa ță s-o ves tim pro o
ro ceș te căci prin ea Mi los ti vul a ra tă nea mu lui no os tru
via ța cea ve eș ni că

După Polieleu, sedea, glasul al 3-lea, asemenea cu:
„De frumusețea...” (Τὴν ὡραιότητα)

Glas $\overset{\phi}{\text{Γα}}$

De fru mu se ți le e ce rești ro bi it fi ind ce le
vre mel ni ce e le-ai le pă da at cu sârg și în fi at de
Dum ne zeu ca în ge rii pe tre cu u t-ai sla va Zi di to ru
lu ui în tru tot pă trun zâ ân du te cu ne stri că ciu ne e-n trup
te-a slă vit fe ri ci tu le so le ște dar Pă ri in te I oa ne
pe en tru toți cei ca re e îți cân tă

Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea,
asemenea cu: „Arătatu-Te-ai astăzi...” (Επεφάνης σήμερον)

Glas $\overset{\phi}{\text{Πα}}$

Stră lu cind vă di tu S-a Soa re le sla a vei pe î
nal tul Mun te lui Dum ne ze i rea a ră tând ce lor din
bez na pă ca tu lui și-a Lui ve ni i re cu to o ții să o o
ci in stim

PROCHIMENUL

Glas Bou

C in sti tă e es te î na in tea Dom nu lui moar tea cu vi
o su lui Său

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

C in sti tă e es te î na in tea Do om nu lui moar tea cu vi
o su lui Să ă ă ă ău

ΔΥΠΛ ΕΥΑΓΓΗΛΙΕ

Glas Δι

S la vă Ta tă ă lui și FI u lui și Sfă â ân tu lu ui Du uh
P en tru so li ri i le Cu vi o su lui Tă ă ău Mi i
lo o os ti i i i i ve šte e er ge e mul ți i meagre
ș a a a le e lo o or me e e e e le
Ș i a cum și pu ru u rea și în ve cii ve ci i lor A a min
P en tru so li ri i le Năs că toa rei de Dum ne ze e e e

eu Mi i lo o os ti i i i ve şte e er ge e mul
 ți i meagre şa a a le e lo o or me e e e e le

Stihira

Glas λ π $\Pi\alpha$

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale

şter ge fă ră de le e e gea a a a mea

Pe e pust ni i cul de Dum ne ze eu în țe le ep țin și ne

vo i to o ru ul prea a a a în dum ne e ze e e it

pe I i oa an ca a re în tru în stră i na a a re

a a tră ă it și i a sfin țin peş te e ri i i

le e Ho o o ze e e e e vei prin cur ge ri i i le

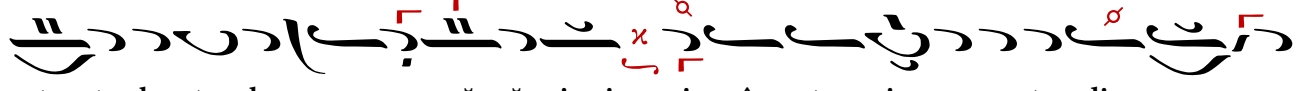
la a cri i mi i i lor să-l fe ri ci i i im cu

e vla vi i e e stri i gând cel ce a cum di in nou ai

în fă ți i şa at lup te e le pă ri in ți lor de de e

 mult și ai îm po do bit cu lup te le ta a le Bi se e e

 e ri i ca lu u ui Hri i i is tos îm po do be eş te

 și vi a a a a ța a noa a as tră prin ne în ce

 ta te le ta le ru u gă ă ciuni și mân tu ie e eş te din moa a ar

 te e su fle te le ce lor ca a re să vâr še esc po o me

 ni i i i rea a a a ta a a a a a

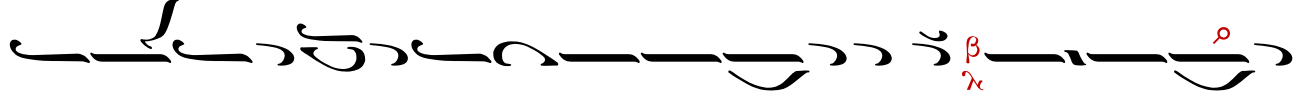
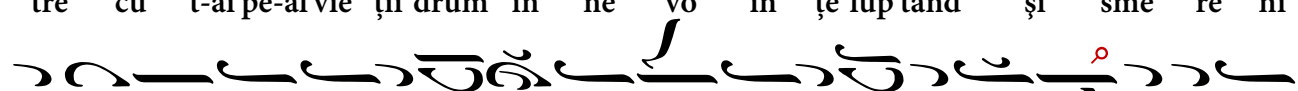
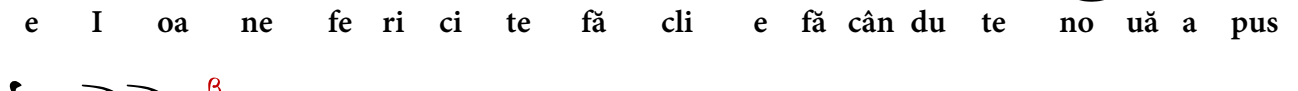
CANONULE

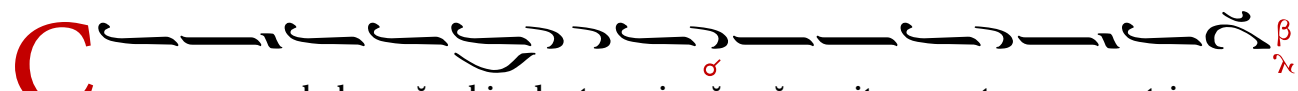
CANONUL CUVIOSULUI

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmos: „Deschide-voi gura mea...” (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου)

Glas Bou

Lu ân du-ți slă vi tu le toa tă pu te rea din Sfân tul Duh

 tre cu t-ai pe-al vie ții drum în ne vo in țe lup când și sme re ni

 e I oa ne fe ri ci te fă cli e fă cân du te no uă a pus

 ti u lui

Ca cer bul gră bin du te ai pă ră sit a ta pa tri e

pe ur me le Dom nu lui în po că in ță pă șind și schim bân du

te la fa ță o I oa ne lu mi na Ta bo ru lui îm po do bi tu

te-a

Î n toc mai cu în ge rii tu în pus tiu ne vo in du te

de trup le pă da tu te-ai și min tea ți-ai î năl țăt că tre Dom nul

tău I oa ne cu vi oa se fă cân du te în tre sfinți vas al mi res me

lor

A Născătoarei

P a lat al Cu vân tu lui turn a u rit al Stă pâ nu lui

pe ca re toți în ge rii te în con joa ră ui miți de frum' se ța

ta Fe cioa ră iz bă veș te-i din toa te ne vo i le pe cei ce te

la u dă

Cântarea a 3-a

Irmos: „Pe ai tăi cântăreți...” (Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους)

P rin la crimi și as pră vie ță i re ple ca a rea ge nun chi lor

și post ai o mo ră t a tru pu lui în jo si toa re pa ti mă și

viu fă cân du-ți su fle tul pe treci cu Dom nul în sla va Lui

Năș cu tu te-a ța ra Ro mâ ni ei și ve e sel pus ti ul

te-a pri mit în vă i le Ior da nu lui iar peș te ra Ho ra tu lui lo

cu i tor cu tai nic viers pe ti ne Sfin te a vu tu te-a

Pe di a vol Pă rin te bi ru in du-l prin rea a pă ti mi

re și prin post prin la crimi și sme re ni e I oa ne fe ri ci tu le

bi ne plă cu t-ai Dom nu lui Cel ce pe ti ne slă vi tu te-a

A Născătoarei

Aju tă ne-n lup te le vi e ții ca to oți să ie șim bi

ru i tori noi cei ca re de-a pu ru rea stră lu ci tor mă ri mu te Îm

pă ră tea sa ce ru lui și în tă ri rea cre din cio și lor

Condacul Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea,
 asemenea cu: „Arătatu-Te-ai astăzi...” (Επεφάνης σήμερον)

Glas Πα

As tăzi prin schim ba rea Ta Doam ne la fa a ță fi
 rea pă mân te ni lor dum ne ze ieș te stră lu cind Ți e
 stri gân du-Ți se bu cu ră cu-a Ta schim ba a re Hris toa se mân tu ie
 eș te e ne

Slavă..., sedea, glasul al 3-lea, asemenea cu:
 „Pentru mărturisirea dumnezeieștii...” (Θείας πίστεως)

Glas Γα

În cân tări ve niți și cu vi in ță să-l cin stim a cum cu stră lu
 ci re pe I oan lo cu i to o rul din peș te e ră căci do
 bân dind de la Do om nul făp tu ri lor ne stri că ciu nea și via a
 ța cea veș ni i că pen tru toți cu în drăz ni re se roa g-A ce lu
 ia să dea ce lor ce-i cân tă pa ce pu u ru rea

Și acum..., a Înainteprăznuirii, asemenea

A ră tân du Te Prea în du ra te pe-al Ta bo ru lui mun te
în sla vă a ră ta t-ai u ce ni i ci lor Bu nu u le ne
în se ra ta lu mi i nă pe ca re-o dai Mân tu i to ru le
ce e lor ce-o ca u u tă ca păr tași Dum ne ze i rii să fim de-a
pu ru rea cu Ti ne și cu Ta tăl și cu Du u hul
Sfânt

Cântarea a 4-a

Irmos: „Cel ce șade întru slavă...” (Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ)

Glas Bou

P li ni tor fi ind Pă ri in te al po run cii Stă pâ nu lui
ce lei noi I oa a ne cea ca re ne-n deam nă la dra gos te
bi ne plă cu t-a Cin sti te Fă că to o ru u lui vie ți i rea
a ta cea ne'n ti na tă și ne trăn da vă
D o bân di tu ți-ai ca prie e teni zbu ră toa re le ce ru

lui o Prea cu vi oa a se dân du le ca hra nă din pâi nea ta
 că tre în trea ga făp tu ră a ră tâ ân du u te plin de dra go
 os te Sfin te I oa ne slă vi tu le
In cân tări de bi ru i in ță Cu vi oa se îți la u dă
 toa tă Ța ra Sfâ ân tă dar și Ro mâ ni a vir tu ți le și
 ne vo in țe le ta le Fe ri ci i tu u le căci și Dom nu ul tău
 ne stri că ciu ne dă ru i tu ți-a

A Născătoarei

Ne nun ti tă Năs că toa a re și Mi rea să Cu vân tu
 lui prea cu ra tă Pru un că bu cu ră te Mai ca Stă pâ nu lui
 iz bă vi toa rea din toa te în tris tă ă ri i le și du re ri
 i le a ce lor ca re te la u dă

Cântarea a 5-a

Irmos: „Spăimântatu-s-au toate...” (Εξέστη τὰ σύμπαντα)

Mul ți mea creș ti ni lor ne stri că cio sul trup al tău

ca pe o co moa ră ne fu ra tă Sfin te I oa ne ca mân gă

ie re îl au um plân du se prin so li rea ta de dul cea ța ha ru lui

și mi re es me le Ra iu lui

De bez na ma te ri ei și le gă tu r-a ces te ia

de tot slo bo zi tu te-ai I oa ne cu ru gă ciu nea și ce le

lal te vir tuți po doa bă fi ind de ma re preț mă năs ti rii Neam ță lui

și pus ti i ei Ho ra tu lui

Cin stim po me ni rea ta cel ce-ai ră mas Slă vi tu le în

dum ne ze it în mă năs ti rea Sfân tu lui Gheor ghe și îm pre u

nă cu noi pe treci în tă rin du ne me reu cu vier su i toa re le în

dru mă ări a du na te-n cărți

A Născătoarei

Aju tă-i pe ro bii tăi ce ea ce ești pu ter ni că și

dum ne ze ias că mân gă ie re Ne vi no va tă pe cei ce-n gre

le ne voi în chi nul du re ri lor și boli sca pă că tre ha rul tău și
so li i rea ta grab ni că

Cântarea a 6-a
Irmos: „Înțeleptii lui Dumnezeu...” (Τὴν θείαν ταύτην)

Lu ând pu te re Pu ter ni ce de Sus de la Stă pâ nul făp tu ri lor
cea ta vrăj ma și lor ai a lun ga t-o cu lup te le ce mai pre
sus de mi in te le-ai dus în peș te ră

Udând prin cur ge rea la cri mii veș mân tul tău și pie tre le peș te
rii Prea cu vi o su le rod prea cu rat al pus ti u lui ai ră să
rit I oa a ne prin ne vo in ța ta

În noap te Sfin te ca pa să rea cu dul ce glă su i re cu gând a dânc
spre Dum ne zeu stri gai pen tru a cea sta cu ha rul Său ți-a răs plă
tit I oa a ne sfin țin du-ți cor tul tău

A Născătoarei

Ma ri e Mai ca Stă pâ nu lui pe toți în vred ni ceș te ne pu ru

rea ca pe po triv ni cul să-l bi ru im cu sme re ni a Ce lui
ce răs tig ni i re răb da t-a pen tru noi

CONΔΑCUL CUIVOSULUI

Glasul al 8-lea, asemenea cu: „Apărătoare Doamnă...” (Τῆ Ὑπερμάχῳ)

Glas $\lambda \pi \delta \lambda$ Nη

Pe lup tă to o o rul prea a sme rit as cuns în peș te e ră
pe cel pă tru u uns de ra a za sla vei ce lei veș ni i ce
pe cel ca re L-a vă zu u ut î în vi at pe Dom nul pe
vlăs ta a a rul ru u gă ciu nii și-al stră pun ge e rii să-l cin
stim ne în ce tat cu gla as de la u dă și să îi stri i găm Bu cu ră
te I oa ne mi rea as ma ne stri că ciu u u u nii

Cântarea a 7-a

Irmos: „N-au slujit făpturii...” (Οὐκ ἐλάτρευσαν)

Glas $\frac{4}{\delta \lambda}$ Bou

Toa tă la u da I oa ne fe ri ci tu le țî-o în chi

năm a cum cân tând cin sti i te cân tări că sco s-ai din i ni mă

toa te slă vi ri le și în pe eș te e ră la Sfân ta A na te-ai

su it vie țu înd pre cum un în ger

Înăl ța tu ți-ai că tre Mân tu i to rul tău Cin sti te cu

ge tul cu dor I oa ne pri ve ghind și nu me le sfânt al Lui prin ne vo

in ța ta î năl ța a tu u L-ai î na in tea tu tu ror do ve

dind ne stri că ciu nea

Noap tea pa ti mii prin via ță sin gu ra ti că prin bu nă

i ni mă și cu get du um ne ze iesc stri ca t-ai Slă vi tu le

căci Ra za Ta tă lui stră bă tâ ân du u te ți-a mij lo cit pe Sfân

tul Duh și a Lui ne stri că ciu ne

A Născătoarei

Fe ri ci mu te mul ți mea cre din cio și lor că ză mis

li tu L-ai în chip stră i in pe Hris tos al nos tru Stă pân și Domn

Ca re ne mân tu ie prin so li i rea a ta din toa te ne pu tin
 țe le dă ru in du ne ier ta re

Cântarea a 8-a
 Irmos: „Tinerii cei binecinstitori...” (Παῖδας εὐαγεῖς)

F loa a rea Ma rii La vre a lui Sa va a Schi i tu lui Sfin
 tei A na și a Neam ță lui și-a vă ii I or da nu lui Sfin te a
 ră ta tu te-ai în ve se lind mul ți mi le drept cre din cio și i lor
 și pust ni cii de lân gă Ho ze va în că și mă năs ti i rea cu
 ha rul tău I oa ne

R â âu mult cur gă tor de vin de ca re iz vo or prea îm bel
 șu ga at al mi nu ni lor și a lea să pa vă ză Dom nul a ră ta
 tu te-a ne stri că cios fă cân du te Prea cu vi o su u le din
 ra cla ta ve ghind pes te lu me și dând tă mă du i i re ce lor
 ce ți se roa gă

S tâ âlp al pă rin teș ti lor pre da nii și rea a zem ne clă

ti na at al vir tu ți lor ca re hră nesc su fle tul ești prin ru gă ciu
ni le pe ca re Sfin te pu ru rea le-a duci Stă pâ nu u lui iar
pil da ta dă în tă ri re ce lor ce a lea ar gă la ti ne cu cre
din ță

A Născătoarei

Cu u o cro ti rea ta Fe cioa ră și-al tă ău a co pe ră
mânt împrej mu ieș te ne Mai ca mi los ti vu lui nos tru Dum ne zeu și
Domn căci a ler găm la ha rul tău prin mij lo ci ri i le slă
vi tu lui I oan cu vi o sul no ua stră lu ci i re a Pă rin
ți lor pus ti ei

Cântarea a 9-a

Irmos: „Tot neamul pământesc...” (Ἄπας γηγενής)

Ta re pă zi tor în toa te is pi te le și-m pre ju ră ri le o
cro ti re grab ni că și mân gă ie e re ești în ne vo i le ce
ne cu prind de-a pu ru rea Prea cu vi o su u le îm pre u

u u nă cu Sfân tul Pa i si e și a Neam ță u lui cea

ta Pă rin ți lor

Să ne lu mi ne zi Pă rin te cu i ni ma min tea și cu ge tul și

tot în tu ne ri cul năș cut de pa a timi Sfin te a lun gă ni-l ce

lor ce cu o sâr di e și cu stră pun ge e re că tre ti

i i ne cu cre din ță se gră besc și îți cer Cu vi oa se so li

ri le

Chip dum ne ze iesc și pisc mu ri to ri lor toți fe ri cin du te îți

cin stim cu la u de I oa ne lu up ta și ne vo in țe le ce

le pur ta te-n peș te ră și a ta dra go os te pen tru oa

a a meni pen tru ca re pu ru rea cu o sâr di e Drep tu le roa

gă te

A Născătoarei

Rai mân gă ie tor iz vor ne se cat de har a ju tă toa re și a

co pe ră mânt ce resc Prea lă u da a tă ești pen tru ro bii tăi în
 bel şu gat văr sând la toți a pa cea veș ni i că ce a da
 a a pă su fle te le ce lor ce Îl slă vesc cu cre din ță pe Fi
 ul tău

LUMINÂNΔΑ

Glasul al 2-lea, asemenea cu:
 „Femei, auziți...” (Γυναῖκες ἀκούσθητε)

Glas   Bou

Fă cli e a a pus ti i u lui și ra ză a a Ta
 bo o ru lui a făp tu i ri ii nă de ej de ur maș al
 Sfân tu u lui Sa a va Sfin te I oa a a ne roa a gă
 te pen tru toți ci in sti to o rii tăi ca în tru po o me
 ni i rea ta să va dă as tă āzi lu mi i na cea pe
 Ta bor a a ră ta a a tă

Slavă..., Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 2-lea,
 asemenea cu: „Cu ucenicii să ne suim...” (Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν)

Ce ei ce de să vâr și it do rim sla va dum ne e
 ze ia as că toți pe Ta bo or su i in du ne și î năl
 ța ați cu mi in tea să ne le pă dă ă ăm de no o rul
 tru pu lui de e ță ră â nă cu Mo i se cu u u I
 li i e cu cei a leși Sfi inți A po os toli să ne si li i i
 im a fi vred nici și păr tași dum ne e ze ie eș tii stră lu
 ciri ne a pro o o pi a a a te din lu mi nă lu â
 ând lu mi i nă

LA LAUΔE

Stihirile, glasul al 8-lea, asemenea cu:
 „O, preaslăvită minune...” (Ω τοῦ παραδόξου θαύματος)

Glas λ π δ η Nη — Bou

Bu cu ră te fiu al Neam ți lui al Ro mâ ni ei vlăs tar
 lă mu rit prin du re ri le gre le a le i ni mii căci de prunc su fe

ri i tu le-ai și u ce nic cu a de vă rat a fi Sfân tu lui

Sa va tu a ră ta tu te-ai că ă ne stri că ciu nea lui în tru

ti ne ai pri mit și te-ai fă cut la u da Bi se ri cii I oa ne slă

vi i tu le

Bu cu ră te sla va sfin ți lor cea a ră ta tă mai nou și

fă cli e pus ti u lui prin a ta stră pun ge re și a dân ca sme re

e ni e prin în frâ na re și os te ne li le de zi și

noap te ca mort fă cu tu te-ai toa a a te dul ce ți le pă

mân tești lă sa tu le-ai și ai tră it ca un în ger fă ră trup I oa

ne slă vi i tu le

Cor tu lui tău în chi nân du ne ca re-a ră mas ne stri cat și

re var să Ho ra tu lui toa tă-n mi res ma rea lui îți cin stim iz bân di

i ri le de să vâr și rea lup te lor și pri mim ha rul

pe ca re l-ai pri mit roa a a gă te Dom nu lui o I oa ne

pu ru rea să do bân dim ma rea ta sme re ni e și sla va ve eș ni

că

P raz ni cul tău ne des co pe ră mi nu nea de pe Ta bor

mai 'na in te ves tin du ne-o prin mi nu nea tru pu lui cel ră mas ne stri

ca at lă noi căci mân tu i rea și sla va veș ni că stau a ră

ta te în ra cla moaș te lor tu u u tu ror ce te lor ca

re as tă zi te cin stesc Sfin te I oan și cer ru gă ciu nea ta și mi la

Do om nu lui

Aceleași stihiri, pe larg

Glas λ π δ η Ω — Bou

B u cu u ră te fi iu a al Neam ță u lui al Ro mâ â ni i

ei vlăs tar lă ă mu ri i it prin du re ri le

e gre le a a le i ni mi ii căci de prunc su fe e ri i i

tu u u u le-ai și u u ce e nic cu u a a de e vă ra at

a a a fi Sfân tu lu ui Sa va a tu u a a ră ta a tu u

u te-ai că ă ne stri i că ciu nea a lui în tru ti

ne ai pri i mi it și te-ai fă cu u u ut la u da Bi se ri ci ii

I oa a ne slă vi i tu le

B

u cu u ră te sla a va a sfin ți i lor cea a ră ă ta a

tă mai nou și i fă cli i i e pus ti u lu

ui prin a ta a stră pun ge re e și a dân ca sme e re e e

ni i i i e prin î în frâ â na re e și i o os te ne e

li i i le de zi și i noap te e ca a mo ort fă cu u tu u

u te-ai toa a a te e dul ce ți i le pă mân tești

lă sa tu u le-a ai și ai tră i i i it ca un în ger fă ră tru up

I oa ne slă vi i i tu le

C

or tu u lui tău î în chi i nân du u ne ca re-a ră ă ma as

ne stri cat și i re va a ar să Ho ra tu lu

ui toa tă-n mi i res ma rea lu ui îți cin stim iz bâ ân di i i
 ri i i i le de să ă vâ âr și rea a lu up te e lor și i
 pri i i mim ha ru ul pe e e ca a a a re l-a ai pri i i
 mit roa a a gă ă te Dom nu u lui o I oa ne
 pu ru u rea a să do bân di i i im ma rea ta sme re ni e e
 și sla a va ve eș ni că

Praz ni i cul tău ne e de es co pe e ră mi nu nea a de e
 pe Ta bor ma ai 'na i i in te ves tin du ne-o
 o prin mi nu u nea tru pu lu ui cel ră mas ne stri i ca a at
 la a a a noi căci mâ ân tu u i rea a și i sla a va ve eș
 ni i i că stau a ră ă ta te e î în ra a cla moa aș te e
 e lor tu u u tu u ror ce te e lor ca re as
 tăzi te ci in ste esc Sfin te I oa a a an și cer ru gă ciu nea ta a
 și mi i la Do om nu lui

SLAVA LAUDELOR

Glas $\lambda \ddot{\cdot} \text{Πα}$

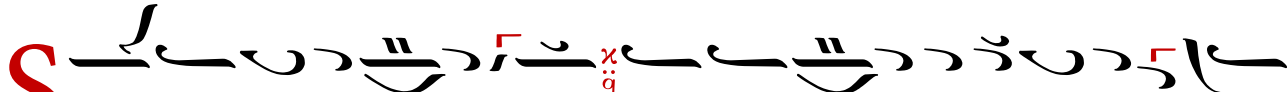
S la a a a a vă ă ă Ta a tă lui și Fi u u lui
 și Sfâ â ân tu u lu u ui Duh πq
S fin ți te lo cu i to or a al pu us ti i i i i
 u u u u lui a vâ ând în vi a a ță rea ua pă ti mi i
 re ca soa a a a ță și i vi e țu u i i ind în
 pu sti ul ce e el ma a a ai din lă un tru al
 I u u u de e e i ii cel a al I or da a a
 nu u u u lui și a al Ho o o ra a tu u u lui πq
 moș te ni to o o or te-ai fă ă cut a al bu nu ri lor gă
 ti te e no o o uă ă î î în ce e e e e ruri preadumne πq
 ze ies cu u le e I i oa a ne de a ce ea a Hri is
 to o o o os ră ăs plă ă ă tind lup te le ta a le e e
 de pe e pă ă ă ă mânt slă ă vi tu u te-a a cu ne stri că

 ciu u nea a tru u u u u pu u u u lui din ca re

 tu tu u ror ca din tr-un iz vo o or ne e se e e cat iz

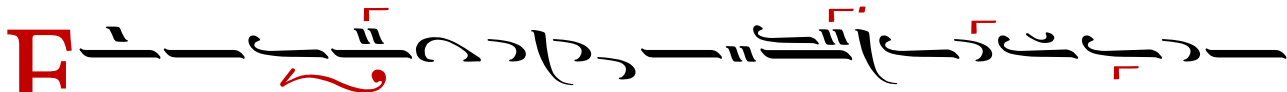
 vo ră ă ă ăsc vin de că ă ă ări

Glas $\lambda \cdot \cdot \text{Πα}$

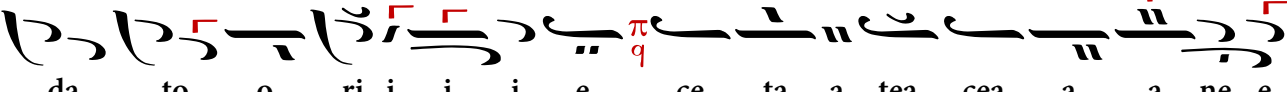
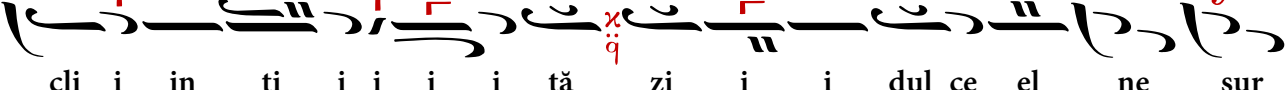

 i a cum și pu ru u rea și în ve e e cii ve e ci

 i i lo or A a a min

tonisită după melurghisirea domnului Gheórgghios Anghelináras

 e ri ci i mu u te pe e ti i i ne de Dum ne

 ze eu Născă toa a a a re Fe e cioa a a a ră și te

 slă vi im cre e di in cio o o șii du u u u pă ă ă ă

 da to o ri i i i e ce ta a tea cea a a ne e

 cli i in ti i i i i tă zi i i dul ce el ne sur

 pa at fo lo o si toa a a a rea a cea a ta a a re

 și i scă pa a a a a a a a rea a a a su fle

 te e lor noa a as tre

Aceeși, pe scurt

Glas $\lambda \ddot{\cdot} \ddot{\cdot} \Pi \alpha$

S i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min π_q

F e ri ci mu te pe ti ne de Dum ne zeu Năs că toa a re $\times_q$

Fe cioa a ră și te slă vim cre din cio șii du pă da to ri i e π_q $\times_q$

π_q ce ta tea cea ne clin ti i tă ν' zi dul cel ne sur pat fo lo si $\times_q$

toa rea cea ta a re și scă pa a rea su fle te lor noa as π_q χ

tre e e e e $\times_q$

LA DUMNEZEIASCA LITURGHIE

MEGALINARIA

Glas Δι

B u cu ră te sfe eş nic ne stri i că ă ă cio o
os şi al în vi e e e ri ii ves ti to o or prea a
de e vă ă ă rat bu cu ră te e e mi i in te e
de lu mi i i nă pă tru u u u u un să ce duci că ă
ă tre e e Stă pâ â nul ru gi le e tu u tu u u ro o
o or

Alta

S la va ne gră i i tă de pe e Ta a a bo o
or te-a pă truns I oa a a ne e a ră tâ â ân du te
ne e stri i i cat şi ne pă ti i i mi i i re e
răs pân de eşti în toa tă lu u u u u u mea prin sfin te e
e e e e le mo aş te şi ru gă ă ciu u nea a a ta a
a a